

สงคราม(บอล)โลกอุบัติแล้ว ! ๔ ปี เกิดขึ้น ๑ ครั้ง คนทะเลาะวิวาทกันมากขึ้น บาดเจ็บพิการมากกว่าเดิม

↑ เข้าคุกตำรวจในชุดเต็มอัตราศึก รวบตัวแฟนบอลเยอรมัน
จับเข้าคุกให้เช็ด (นสพ.ไทยรัฐ ๒๒ มิ.ย. ๔๙)

พนันบอลร้อนๆ จ้า
เร่เข้ามา...หายหน้าหนีกลับ

ในช่วงเดือนมิถุนายนถือว่าเป็นช่วงที่บอลทั่วโลกให้ความสำคัญกับการแข่งขันฟุตบอลโลกทั้งอย่างเล่นๆ อย่างเอาจริงจัง และอย่างเอาเป็นเอาตาย โดยลืมเป้าหมายของการแข่งขันก็พาวา จะต้องเป็นไปเพื่อความสามัคคี

แต่การมุ่งหมายในชัยชนะ ทำให้เกิดการบาดหมางระหว่างกองเชียร์ของประเทศต่างๆ ซึ่งปกติก็มีอยู่บ้าง ตั้งแต่ในระดับตำบล ท้องถิ่น ในประเทศที่มีการจัดแข่งขันเป็นลีก เป็นดิวิชั่น จนมาถึงวันนี้ ถือได้ว่า เป็นเกมชวนทะเลาะกันระดับโลกเลยทีเดียว

๔ ปี มีฟุตบอลโลกคราวหนึ่ง ก็เหมือนกับมีสงครามโลกในรูปแบบใหม่ (อ่านต่อหน้า ๖)

หนึ่งน้อย ทายอดเต็ม ◉ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็น

ข่าวโศก

ฉบับที่ ๒๘๑(๓๐๓) ปักษ์หลัง มิถุนายน ๒๕๔๕

นายพนัส ใจภักดี
ชี้ให้ดูระดับน้ำ ซึ่ง
ท่วมบ้านที่อ.เมือง
จ.อุดรดิตถ์ ↓

วันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๕ ประมาณ ๐๖.๕๕ น. พ.ต.ท.บุญเลิศ เรืองพงศ์พันธุ์ สารวัตรสืบสวนสอบสวน สภอ.หนองเสือ ได้รับโทรศัพท์แจ้งเหตุมีคนจมน้ำตาย อยู่ที่สวนบุญผักรักษา คลอง ๑๓ ซึ่งเป็นชุมชนกำลังสร้างใหม่อีกแห่งหนึ่งของชาวโศก (อ่านต่อหน้า ๘)

เจ้าหน้าที่มูลนิธิป่อเต็กตึ๊งเร่งช่วยกันหาศพผู้ตายร่วมกับญาติธรรม เนื่อง
จากน้ำลึกมาก แต่ก็ไม่ละความพยายามจึงได้พบศพที่ คลอง ๑๓

นศ.ปธ.รุ่นปี'๔๑ เสียชีวิต ที่สวนบุญผักรักษา คลอง ๑๓

น้ำท่วมจังหวัดอุดรดิตถ์ เสียชีวิตและทรัพย์สินอย่างมาก ชาวอดอยบุงให้กำลังใจ

เหตุการณ์น้ำท่วม อ.ลับแล และ อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ น้ำป่าเริ่มไหล
เมื่อกลางคืนวันที่ ๒๓ พ.ค.๔๕ ขณะที่ผู้คนกำลังหลับพักผ่อนในบ้าน
สาเหตุมาจากฝนตกหนักติดต่อกัน ๓ วัน ๓ คืน ทำให้น้ำเซาะดินบน
ภูเขาจนรับน้ำหนักไม่ไหว มีดินโคลนถล่มลงมาจากภูเขาพร้อมน้ำท่วม
บ้านเรือนชาวบ้าน ทำให้มีผู้เสียชีวิต ๖๐ คน สูญหาย ๘๐ คน และ
ทรัพย์สินของชาวบ้านเสียหายเป็นจำนวนมาก (อ่านต่อหน้า ๖)

23.05.2006

ข่าวโศก

รายปักษ์

ปฏิบัติธรรมอยู่หรือ?

เราจะรู้ได้อย่างไรว่า เรากำลังยึดดี

ก็ต้องอ่านอารมณ์ให้ออก ถ้าเราทำดี พุทธิ คิทธิ แล้วยังรู้สึกทุกข์อยู่ ก็แสดงว่า เรามีตัวยึดติดอยู่

ความดี เป็นสิ่งที่พึงยึดเป็นหลักปฏิบัติในชีวิตก็จริง แต่ความยึดติดในที่นี้หมายถึง เรากำลังมีจิตหลงติดในสิ่งที่เราทำ-พูด-คิด ส่วนความดีเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญที่สุดของชีวิตที่พึงยึดเป็นหลักปฏิบัติ

แต่ใจของเราลืออย่าหลงความดีนี้เป็นตัวกู-ของกู เป็นตัวเป็นตน เพราะถ้าเรายึดติดๆ ก็จะหลงว่า เรา หรือ คนอื่น จะต้องทำให้ได้ เข้าใจให้ได้ทันทีทันใด

พอไม่เป็นดังที่หลงยึดก็จะรู้สึกทุกข์

เมื่อทุกข์แล้วยังไม่รู้ทุกข์สัจ ก็จะมีเพ่งโทษคนอื่น หรือ เพ่งโทษนอกตัว ก่อกิเลสซับซ้อนขึ้นอีก

แต่ถ้ามีสัมมาทิฐิ รู้จักมองตน รู้จักโทษตัวเองอย่างสัมมาทิฐิ ก็จะเป็นหนทางที่นำเราสู่การพ้นทุกข์ที่แท้จริง

ถ้าทำเช่นนี้ได้เสมอๆ ยืนอยู่นาน ก็ยิ่งเบา ว่าง เจริญ ไม่เจ้าทุกข์เพิ่มขึ้น

หากไม่เป็นดังกล่าวนี ก็ต้องทบทวนตัวเองแล้วล่ะว่า

ทุกวันนี้ เรากำลังปฏิบัติธรรมอยู่หรือเปล่า.

ปฏิทินงานอโศก

งานคืนสู่เหย้า เข้าคืนรัง

(นศ.ปธ.) ครั้งที่ ๓

ณ พุทธสถานสันตโศก

เสาร์ที่ ๑ - อาทิตย์ที่ ๒ ก.ค.๕๕

งานมหาปวารณา ครั้งที่ ๒๕

ณ พุทธสถานปฐมอโศก

เสาร์ที่ ๔ - อาทิตย์ที่ ๕ พ.ย. ๕๕

งานดักบาตรเทโวและ

วันเกิดปฐมอโศก

ณ พุทธสถานปฐมอโศก

จันทร์ที่ ๖ - อังคารที่ ๗ พ.ย. ๕๕

‘สำเร็จ เย็นรัมย์’ คนไม่รู้หนังสือ !!!

กับเทคนิคจัดการความรู้เกษตรพอเพียง (ตอนจบ)

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

เทคนิคอีกอย่างในการทำเกษตรผสมผสานได้ผลดี คือ การสูบน้ำมาปล่อยลงไปรอบๆ แปลงผัก-ผลไม้ ให้ไหลออกไปในแนวระนาบ ที่มีพื้นที่เทลาดชัน และใช้ปุ๋ยน้ำผสมลงไปกับน้ำที่ปล่อยออกมา โดยหน้าดินมีฟางมากคลุมผิวดินอยู่ เพื่อชะลอการไหลของน้ำ ทำให้ปุ๋ยกระจายไปทั่วแปลง เมื่อสังเกตผิวดิน จะเห็นว่ามีความร่วนซุยและนิ่ม เป็นเทคนิคให้พืชเจริญเติบโตได้ดีมาก

สิ่งที่พ่อสำเร็จบอกว่า อยากทดลองต่อไปคือ อยากเลี้ยงปลา และปลูกมะละกอรอบๆ ปลูกปลา เพื่อให้ผลมะละกอสุกหล่นไปในบ่อ และเป็นอาหารแก่ปลา พ่อสำเร็จเล่าว่า ความรู้ทุกอย่างที่ได้มา เกิดจากความคิดเล็กๆ น้อยๆ ที่อยากจะทำให้ทุกอย่างในงานของตัวเองดีขึ้น โดยไม่ต้องลงทุนมาก อาศัยความขยัน และความอดทน เมื่อได้เห็นว่าจะงานดีขึ้น ก็เกิดความสุข

ขณะที่ ศิวพร ศรีโคตร ลูกฐานกลุ่มเกษตรกรพอเพียงเล่าว่า “เดิมทีเป็นคนจ.ร้อยเอ็ด ย้ายมาอยู่ที่ จ.บุรีรัมย์กับสามีตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ เมื่อมาอยู่ ก็เห็นว่าที่นี่มีความอุดมสมบูรณ์ดี กระทั่งปี ๒๕๔๕ ก็เริ่มมารู้จักกับพ่อสำเร็จ และเห็นว่ากำลังเรียนรู้กันเรื่องเกษตรผสมผสาน จึงสนใจมาเรียนรู้ด้วย เพราะตนกำลังประสบปัญหาด้านการเกษตรอย่างหนัก โดยช่วงแรกๆ ตนปลูกมะกอกน้ำ ชมพู กระเทียม แต่วัวก็เข้ามากิน ฆ่าหญ้าพืชผักตายหมด ภายหลังต้องจึงลวดหนามล้อมไว้”

“เมื่อมาเข้ากลุ่มเรียนรู้กับกลุ่มเกษตรกรพอเพียงกับพ่อสำเร็จ ก็พากันไปร่วมเรียนรู้ที่บ้านครูบาสุทธินันท์ บางครั้งตนก็ไปแทนพ่อสำเร็จ และกลับมาเล่าให้กลุ่มฟัง เช่น การทำสปริงเกอร์ไม้ไผ่หลายๆ แบบ ทดลองทำว่าแบบไหนจะช่วยให้น้ำกระจายตัวได้ดีกว่ากัน หรือจะเป็นเรื่องการปลูกกอไม้ทำไมกอไม่ตาย ก็ทดลองขุดมาดู ก็

พบว่าปลวกเยอะ ทำให้เราก็ต้องปรับเปลี่ยนวิธีการใหม่ เป็นการทดลองไปเรื่อยๆ จนให้เห็นผลดีที่สุด

นอกจากนี้ ตนยังปลูกหญ้าพันธุ์กินนี ที่เอามาจากร้อยเอ็ด ให้วัวกิน และลองปลูกประดู่ มะเดื่อ หรือไม้ประดับ เช่น กระดุมทอง ไม้ผล เช่น มะเฟือง ซึ่งสามารถนำมาทดแทนหญ้าแห้งให้วัวกินได้” ศิวพร กล่าวและว่า “เมื่อได้เข้ามาเรียนรู้ในเครือข่ายนักจัดการความรู้ระดับชุมชน รู้สึกว่าชอบงานตรงนี้มาก เพราะพื้นฐานครอบครัวเป็นเกษตรกร เมื่อได้มาเข้ากลุ่ม ก็มีหน้าที่จดบันทึกด้วย ซึ่งทำให้เรากลับมาเรียนรู้ใหม่กับอาชีพที่เราทำอยู่ประจำ ช่วยฝึกทักษะการอ่าน การเขียนให้สามารถเรียนรู้ตลอดเวลา”

พ่อสำเร็จ กล่าวเสริมว่า การเรียนรู้กับลูกฐานทั้ง ๕ คน จะมีเวทีประชุมเรียนรู้ร่วมกัน ๒ เดือนต่อครั้ง ซึ่งทุกคนต่างก็จะนำประสบการณ์มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน เพื่อการทำเกษตรผสมผสานของตัวเองดีขึ้น “ทุกครั้งที่ผมไปหาเลี้ยงวัว ผมจะเอารถลากติดไปด้วย เวลาเจอฟางหญ้า ผมก็จะเก็บขึ้นรถ เจอขี้วัวผมก็เก็บมาเป็นปุ๋ยให้ต้นไม้ที่บ้าน ไปไหนต้องมีของดีกลับมาบ้านด้วย”

นอกจากนี้ ยังมีโรงเรียนบ้านตะแบงนำนักเรียนมาศึกษาเรียนรู้ในแปลงเกษตรผสมผสานของพ่อสำเร็จ นับว่าเป็นสิ่งที่ดี ที่ควรจะถ่ายทอดและปลูกฝังให้กับเด็กๆ ซึ่งนักเรียนสะแวกใกล้เคียงสามารถนำความรู้ที่ได้ไปทดลองทำที่โรงเรียนและที่บ้านตนเองกันบ้างแล้ว

พ่อสำเร็จ ย้ำให้ฟังว่า “แต่ก่อนไม่รู้จักจัดการ พอมารวมกลุ่มกันเรียนรู้ทดลองปฏิบัติจริง ทำให้รู้จักจัดการอะไรๆ มากขึ้น” สิ่งต่างๆ ที่พ่อสำเร็จ ได้รู้ ได้ฟังก็จะจดจำ และนำไปทำทันที เมื่อได้ผลดีอย่างไร ก็จะนำมาบอกเพื่อนๆ สมาชิกและร่วมเรียนรู้กัน

ภัยเงียบของกระดูก (๒)

ฉบับที่แล้วนำความรู้เกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงของโรคกระดูกพรุนมาฝากกันแล้ว

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาพบว่าการออกกำลังกายจะเป็นตัวช่วยเพิ่มเนื้อของกระดูกได้ แต่สำหรับผู้ป่วยโรคกระดูกพรุนแล้วต้องระมัดระวัง เพราะอาจเป็นอันตรายถึงขั้นกระดูกหักได้ ฉบับนี้จึงขอต่อกันด้วยท่าทางบริหารสำหรับผู้ป่วยโรคกระดูกพรุนนำมาฝากกันนะค่ะ

ท่าที่ ๑ ชื่อว่า “W” สังเกตได้จากรูปว่าท่าคล้ายตัวอักษร “W” ในภาษาอังกฤษใหม่คะ โดยกางขาแขนเล็งนิ้วงอข้อศอกหลังตรง ทั้งนี้ สามารถทำได้ทั้งท่านั่งและท่านอน จากนั้นเคลื่อนข้อศอกไปข้างหลัง ทำเหมือนท่างัดอก ดำรงไว้ ๒-๓ วินาที ทำให้ได้สัก ๓๐ ครั้ง

ฝึกท่าที่ ๑ ให้ชำนาญ แล้วฉบับหน้าพบกับท่าอื่นๆ ต่อไป.

(ข้อมูลจาก นสพ.โพสทูเดย์ ฉบับวันที่ ๒ เม.ย.๕๕)

พ่อสำเร็จ บอกด้วยว่า ทำงานอย่างนี้มีความสุข ไม่แก่เร็ว มีแต่จะหนุ่มขึ้นเรื่อยๆ และการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงนั้น นอกจากจะทำให้เห็นผลสำเร็จที่ปรากฏขึ้นแล้วยังช่วยให้พ่อสำเร็จ... คนที่ไม่รู้หนังสือคนนี้กลายเป็นนักจัดการและนักวางแผนที่ดีอีกด้วย.

นอกจากนี้ ยังมีโรงเรียนบ้านตะแบง (นสพ.โพสทูเดย์ ฉบับวันที่ ๒๕ เม.ย.๕๕)

กิจกรรมชมรม
ปฐม
อโศก
เพื่อนช่วยเพื่อน
อินทร์
ปฐม

ปฐม อโศก ทำบุญครบรอบ ๔ ปี วิทยุชุมชน มีสมาชิกทั้งผู้ฟังและผู้จัดรายการ วิทยุไปร่วมงานกันเป็นจำนวนมาก ศูนย์ปฏิบัติการเรียนรู้วิทยุเพื่อนชุมชน ตั้งอยู่ที่ ตึก สัมมาสิกขา ชั้น ๖ ชุมชนปฐมอโศก โดยมีสมณะบินแก้ว อธิธรรมาโฆ และ คุณช่วยบุญ ดูแลเป็นหลักประจำอยู่ สมณะเสียงศีล ชาวดาโร ประธานวิทยุชุมชนบุญนิยมเป็นที่ปรึกษา วิทยุเพื่อนชุมชนที่ปฐมอโศกได้ออกอากาศกระจายเสียง เน้นธรรมะและสาระความรู้ มากกว่าบันเทิงจนเป็นที่นิยมของผู้ฟังที่รับคลื่นในรัศมีของการส่งกระจายเสียง ทำให้หลายคนเลิกเหล้าเลิกบุหรี่เลิกอบายมุขต่างๆ ทำให้ครอบครัวมีความสุขมีปัญหาน้อยลง วันที่จัดงานทำบุญก็ได้มีการสัมภาษณ์ผู้ฟังที่เลิกอบายมุขได้มาแล้วประสบการณ์ให้ฟัง บางคนมีปัญหาในครอบครัวคิดหนักเตรียมจะฆ่าตัวตาย พอได้ฟังวิทยุเพื่อนชุมชนก็เลยเปลี่ยนใจหันหน้าเข้าวัด จิตใจดีขึ้น ครอบครัวก็อบอุ่นขึ้น

เมื่อปีก่อนมีข้าราชการผู้ใหญ่ของกรมประชาสัมพันธ์และของสำนักนายกรัฐมนตรีก็มาเยี่ยมพร้อมกับผู้สื่อข่าวกรมประชาสัมพันธ์ ทุกท่านที่มาต่างยอมรับว่า วิทยุเพื่อนชุมชน ปฐมอโศกเป็นตัวอย่างของวิทยุชุมชนที่มีประโยชน์กับชุมชนอย่างแท้จริง ได้สัมภาษณ์ สมณะบินแก้วออกทีวี และสัมภาษณ์สมณะเสียงศีลออกวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยด้วย.

เสริมสร้างร่างกายให้
สมบูรณ์
เพิ่มขุนเม็ดตาให้จิตใจ
ด้วยอาหารมังสวิรัต

ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย

จำหน่ายอาหารมังสวิรัตเพื่อสุขภาพ
ด้วยอุดมการณ์บุญนิยม

- สาขาสันตืออโศก ๖๗/๔๘-๔๙ ปากซอย ๔๔ ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กทม. ๑๐๒๔๐ โทร.๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐ ต่อ ๑๖๔
- สาขาสวนจตุจักร ๕๘๐-๕๘๒ ถ.ย่านพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กทม. ๑๐๙๐๐ โทร.๐-๒๒๗๒-๔๒๘๒
- สาขาเชียงใหม่ ๔๒ ถ.ม.หิตล ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ๕๐๐๐๐ โทร.๐-๕๓๒๗-๑๒๖๒

มุมมอง “ถ้อยคำที่ดี มีค่ากว่า คำสอน ”

ยามไหนได้ใช้ชีวิตธรรม

ดิถีคืนเพ็ญคืน

กินอาหารที่มีประโยชน์ ไร้สารพิษ

ทำจิตใจให้ปลอดโปร่ง ฮะ ฮะ ฮะ

รับนอน แก้วตัน แต่เช้า คงจะมีสุขภาพ ดีแน่!

คนเราต้องออกทำสัง กาย เป็นประจำ ถึงจะมีสุขภาพดี

ต้องล้าง น้ำ สะอาดด้วย

คน ๒๕ พค. ๒๕๕๙

ธรรม8 พอท่าน

ปฏิบัติธรรมต้องให้ถึงจิต

(ตอน ๑)

ฉบับนี้เป็นเทศนาธรรมของพ่อท่าน ที่ได้แสดงไว้เมื่อ วันจันทร์ที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๙ เวลา ๐๔.๑๐ - ๐๕.๑๐ น. ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

เมื่อเรามุ่งไปที่นิพพาน หรือไปสู่ธรรมะระดับสูง ชีวิตเราก็ต้องใกล้ชิดธรรมะ

วันนี้จะเทศน์เรื่องสำนึกของตัวเอง ศาสนาธิเบตเขาตั้งใจกราบเป็นร้อยครั้งพันครั้ง กราบกันมาเป็นพันปีแล้ว เขากราบอย่างนั้น จิตใจเขาดีขึ้นไหม กายกรรม วิกรรม เกิดจากใจเรา คนที่เขามาวัด ไม่ใช่เขามาเล่น หรือว่ามาวัดเพื่อที่จะมาขายของ เพื่อที่จะหาเงิน แต่มาเพื่อจะได้พบผู้ที่มาวัดด้วยกัน ได้คุยธรรมะ โอภาปราศรัยกัน เรื่องบาปเรื่องบุญ ได้พบสมณะ

คนที่มาวัดบ่อยๆ เขาได้พัฒนาทางธรรม เรามาวัดเพราะอยากมา ได้คุยกับพระ ได้สังสรรค์ มันก็เป็นผลดีของการพัฒนาตัวเรา

พฤติกรรมของคนเกิดจากจิตใจ จิตใจที่มีเจตนา มันพามา ก่อนที่จะปฏิบัติธรรม อตมาก็ไม่ใส่ใจธรรมะหรอก ถูกโลกหลอกให้ไปหาลาภยศสรรเสริญ ภูมิเดิมยังไม่ขึ้นจนค่อยๆ ระลึกถึง อยากศึกษา อยากดู เขาปฏิบัติกันอย่างไร คำรับคำเราก็เอามาอ่าน ทำอะไรก็ระลึกถึงธรรม กายกรรม วิกรรม ก็อยู่กับธรรมะ รู้ว่าควรไม่ควร นี่คือมรรคองค์แปดติดตัวเรา ว่างก็หาหนังสือธรรมะมาอ่าน หรือพิจารณาธรรม

ถ้าเราพยายาม จะเกิดจากจิตก่อน จะต้องสำนึกสังวร เมื่อเรามุ่งหมายไปที่นิพพาน หรือไปสู่ธรรมะระดับสูง ชีวิตก็ต้องใกล้ชิดธรรมะ ระลึกถึงดีชั่ว บาปบุญ กุศลอกุศล มีสติสัมปชัญญะ และสังวรปราน พยายามระลึกเสมอที่จะชำนาญขึ้น จะใกล้ชิดขึ้น อยู่กับตัวเรามากขึ้น ต้องพยายาม มีฉันทะ ต้องปรับใจให้ยินดีในสิ่งที่ไม่น่ายินดี วันเวลาล่วงไป เรายินดีในสิ่งที่ไม่น่ายินดีเสมอ มันก็จะชิน

คนมาทำวัตร เขาสังวรมากก็ได้มาก บางที่ตั้งใจฟังธรรมมาก ก็ได้รับรู้มาก เข้าใจมาก การฟังธรรมบรรลุธรรมก็ได้ การแสดงธรรม การพิจารณาธรรม ก็สามารถบรรลุธรรมได้ เพราะมันจะเต็มเสริมเสมอ ถ้าเรามาทำวัตรเจตนาตั้งใจให้สงบ นั่งสมาธิ นั่งเฉยๆ ถ้าไม่พยายามใช้เดวิดโซหรือทำอะไรมาก กว่าจะมันก็มีประโยชน์แล้ว อย่างน้อยก็ไม่ชดสาย วูบวาบ มีเอ็กคตา อยู่กับผู้เทศน์ หัดฝึกจิตของเรา ทำไปทุกวันๆ ๑ ๑ มันจะดีไหมล่ะ ถ้าจิตยินดีในธรรมและรู้อันสงสัจของธรรม ก็จะเสริมเต็มส่วนที่จะได้ ถ้าเราอ้างงาน ก็จะติดแต่งาน ถ้าเราจัดเวลาบริหารเวลาให้ดี ทุกอย่างได้ครบ ไม่ตกหล่น ก็จะเกิดประโยชน์รังสรรค์ขึ้นมาเป็นตัวเรา เราจะไม่ทุกข์ไม่ร้อน ว่างได้ปล่อยได้ สิ่งเหล่านี้ถ้าเราไม่ศึกษา เราจะเข้าใจยาก

ช่วงที่เราไปที่หน้าทำเนียบ พวกเราไปเป็นร้อยคน ทั้งสมณะ ลิกขมาตุ ฆราวาส เด็กด้วย แต่ละคนก็มีพฤติกรรม แต่ละคนก็ทำไปด้วยตนเอง ไม่มีคนสั่ง งานก็หนัก ร้อนก็ร้อน สะดวกก็ไม่สะดวก เราก็กินเท่าที่มีความสามารถ ทำแล้วก็ออกมาในทิศทางเดียวกัน

เป็นรูปธรรมของกองทัพธรรม ของชาวโศก
อตมาต้องขอบคุณพวกเรา ที่ได้แสดงธรรมตามที่ได้ฝึกฝนอบรมมาเวลาที่เรายู่วัด เหมือนกับเราไม่พัฒนา แต่พอเราไปที่โนน เราต้องฝึกหัดอดทน มีการสังวรสำรวม เราไปทำงานเหมือนกับอาชีพอย่างหนึ่ง ประกอบกรรมคือการกระทำ มีการพูด การคิด วันแล้ววันเล่าตั้งเดือน มีคนสอดส่องสังเกต คนที่สนใจ ไม่ดีทิ้ง อยากรู้ มีภูมิธรรมในใจตัวเอง ก็จะได้เห็นพวกเรามาวิพากษ์ ต่างคนต่างทำงานซอกๆ วันแล้ววันเล่า เป็นเดือนหรือหลายวัน สิ่งเหล่านี้เป็นพฤติกรรมจริงที่พวกเราฝึกฝนมา คนที่ทนได้โดยไม่ยากไม่ลำบากก็มี บางคนวูบวาบบ้างก็มี บางคนทนไม่ได้เลย ต้องกลับบ้านบ้างก็ตาม แต่เวลาอยู่ที่โนนพวกเราที่เป็นหนึ่งเดียวกันทั้งนั้น

มันเป็นโจทย์จริงๆ สนามรบจริง ปฏิบัติจริง ไม่ใช่สอบซ่อม มันเป็นเรื่องจริง สอบไล่ ใครสอบได้ก็ไต่จริง ใครสอบตกก็ตกไปแล้ว... (อ่านต่อฉบับหน้า)

เด็กวัด

เขา คือใคร?

คุณปะดาวบุญ ชาวดินฟ้า จบการศึกษาระดับ ป.๔ ปัจจุบันอายุ ๓๕ ปี

* รู้จักโศก

เพราะคุณพ่อเป็นนักปฏิบัติธรรม และถือศีลอย่างเคร่งครัดอยู่ก่อนแล้ว เมื่อได้รับหนังสือจากชาวโศกท่านที่ทานมังฯเลย จนหลายปีต่อมาตัวเองก็ลองอ่านหนังสือของชาวโศกบ้าง เมื่ออ่านแล้วก็ตัดสินใจทานมังฯตั้งแต่วันนั้นพร้อมกันนั้นก็เคร่งครัดในศีลเช่น ทาน ๒ มื้อ(เช้า เย็น) ไม่ดื่มหรสพ(รวมทั้งที่วิด้วย) ฝึกไม่ใส่รองเท้า ไม่ใช้สบู่หรือเครื่องสำอางใดๆ ไม่เล่นการพนันทุกชนิด นั่นคือปีแรกของการปฏิบัติ ปีต่อมาจึงทานมื้อเดียวได้ไม่ยาก เวลาทั้งหมดที่มีในแต่ละวันจะทุ่มเทให้กับการทำงานและเอาใจจริงเอาใจกับการปฏิบัติธรรม จนคุณแม่อนุญาตให้มาอยู่ที่ศิระโศก ไม่นานน้องสาวก็ตามมาอยู่ด้วย ต่อมาน้องเสียชีวิตจากอุบัติเหตุรถชน สำหรับตัวเองเป็นคนมีความพยายาม ทำสิ่งใดแล้วจะรับผิดชอบจนถึงที่สุด กฎระเบียบต่างๆจึงปฏิบัติไม่ยาก เครื่องที่ตนแต่ ก็เห็นใจเข้าใจผู้อื่น สิ่งที่ยากคือ เรื่องการให้พูด การฝึกเป็นผู้นำ เมื่อเลื่อนฐานะเป็นปะจิงพยายามฝึก ก็พอทำได้บ้างพอสมควร ตอนนี้เป็นครูสัมมาสิกขาราชธานีโศก ต้องเป็นผู้นำ เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนแม้วิชาจะเรียนมาน้อย แต่ตนมีความ

มันใจในเรื่องของศีล และพาน.ทำงานเป็นและมาฝึกเป็นครูประมาณ ๓ ปี ก็มีเหตุเจ็บป่วยเกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิด

* **เจ็บป่วย** เหตุการณ์เกิดเมื่อวันที่ ๑๔ มี.ค. ๒๕๔๕ เวลาประมาณ ๓ ทุ่ม ขณะที่คุณปะดาวบุญกำลังนั่งดูการถ่ายทอดสดการประชุม จากห้องสนามหลวง ผ่านทาง ASTV ที่เฮือนเฝ็งกัน นักเรียนสัมมาสิกขามาบอกว่ามีโทรศัพท์ถึงคุณปะ ขณะที่กำลังจะลุกขึ้นไปรับโทรศัพท์นั่นเองเกิดลุกไม่ขึ้น (นั่งกับพื้นพิงอาสน์สงฆ์อยู่) ตอนแรกคุณปะก็คิดว่าไม่ได้เป็นอะไรมาก อาจเพราะลุกผิดท่าเฉยๆ แต่คนที่นั่งอยู่รอบข้างสังเกต ว่ามีอาการผิดปกติ จึงรีบนำส่งโรงพยาบาล

* **ผลการตรวจ :** ลิ้นหัวใจตีบ เนื่องจาก การติดเชื้อแบคทีเรียตั้งแต่สมัยยังเด็ก แต่คุณปะไม่ทราบเพราะไม่เคยไปตรวจร่างกายเลย และคุณปะก็ไม่เคยมีอาการทางหัวใจ ถ้ามีอาการเหนือก็จะคิดแต่ว่าเหนื่อยจากการทำงานธรรมดา พอมารับงานมาก พักผ่อนไม่เพียงพอ ทำให้หัวใจมันบีบตัวมากขึ้นๆ เกิดภาวะหัวใจโตจึงทำให้เกิดลิ้นเลือดในหัวใจแล้วหลุดลอยไปตามกระแสเลือดจนกระทั่งมันไปอุดตันเส้นเลือดที่สมองซีกขวาซึ่งเป็นส่วนที่ควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกายซีกซ้าย จึงทำให้ร่างกายซีกซ้ายเป็นอัมพฤกษ์

* **การรักษา :** ช่วงแรกเข้ารับการรักษาที่

โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ตั้งแต่วันที่ ๑๔ มีนาคม ถึง ๕ เมษายน ๒๕๔๕ เป็นระยะเวลา ๒๓ วัน และกลับมาพักรักษาตัวต่อที่บ้านราชฯ สาเหตุที่ทีมงานพยาบาลบ้านราชฯตัดสินใจนำตัวอาปะดาวบุญกลับมาที่เพราะที่บ้านราชฯบรรยากาศเหมาะสมสำหรับพักฟื้นคนป่วยมากกว่า อากาศดี สามารถควบคุมอาหารได้ แต่ที่โรงพยาบาลต้องนอนอยู่ในห้องแอร์และคนป่วยหลากหลาย ช่วงแรกที่ทดลองกลับมาที่บ้านราชฯในช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ก่อน เพราะไม่มีการทำกายภาพบำบัด เมื่อสังเกตว่าได้ผลดี คุณปะดูสติดีขึ้น จึงกลับมารักษาตัวต่อที่บ้านราชฯและไปทำกายภาพบำบัด นวด หรือฝังเข็มที่โรงพยาบาลเป็นครั้งคราว

เมื่อมาอยู่ที่บ้านราชฯก็มีหมอและพยาบาลหลายคนช่วยกันดูแล เช่นคุณใบลาน, คุณพรตะวัน, คุณเพชรตะวัน ทางด้านคุณหมอเขียว ใจเพชร ก็มาช่วยกดจุด เดินลมปราน ฝังเข็ม พร้อมทั้งควบคุมอาหารให้คุณปะซึ่งเป็นอาหารที่มีฤทธิ์เย็น รสจืด เนื่องจากวินิจฉัยออกมาว่าคุณปะร้อนเกิน ทำให้เลือดแข็งตัว หัวใจจึงทำงานหนัก ส่วนคุณขาว(พรเพ็ญ) นักกายภาพบำบัดที่สันติโศก ก็มาช่วยทำกายภาพบำบัดที่ถูกหลักเพิ่มเติมให้คุณปะที่บ้านราชฯด้วย ปัจจุบันคุณปะรับการรักษาและทำกายภาพบำบัดที่ศาลาสุภาพ สันติโศก มีทั้งแพทย์แผนทางเลือกและแพทย์แผนปัจจุบันที่ช่วยละลายลิ่มเลือดและวิตามินบำรุงเส้นประสาท

* **ความรู้สึกของพยาบาลผู้ดูแลที่บ้านราชฯ (ครูใบลาน ชุ่มอินทจักร) :**
“ทราบข่าวการป่วยของคุณปะดาวบุญ ช่วงไปร่วมงานโพเทสต์ แล้วช่วงที่กลับมา

มันตรงกับช่วงหยุดการประชุมชั่วคราวพอดี (วันที่ ๒๓ มี.ค. ๔๕) เลยตั้งใจกลับมาดูแลคุณปะโดยตรง คุณปะเป็นคนป่วยที่ดูแลง่ายมาก แม้ว่าพยาบาลจะเข้มงวดในการรักษา คุณปะก็จะปฏิบัติตามคำบอกของพยาบาลผู้ดูแลอย่างดี ไม่ได้เพิ่มความยุ่งยากให้กับคณะผู้ดูแลใดๆเลย”

สส.ช.ที่มาดูแลคุณปะที่สันติโศก(สส.ช. อุมาลี และ สุภาวดี)

“รู้สึกดีใจที่ได้มาช่วยดูแล และต้องอยู่กับคุณปะตลอด ซึ่งดูแลง่าย อารมณ์ดี ได้ฝึกงานเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยถือเป็นประสบการณ์ที่สำคัญมาก มีบ้างที่คิดถึงบ้านราชฯและเพื่อนๆ จะช่วยดูแลคุณปะให้ดีที่สุดเท่าที่ทำได้”

* ความรู้สึกของคุณปะดาวบุญ :

“มันเป็นโจทย์ของชีวิต เรียนรู้ชีวิตที่ไม่เป็นปกติเหมือนชีวิตนี้มีสองชาติเลย ชาติแรกคือ ชาติที่ร่างกายเป็นปกติ ส่วนชาติปัจจุบันที่ต้องอยู่กับมันก็คือร่างกายที่เจ็บป่วยนั่นเอง ความรู้สึกส่วนตัวในปัจจุบันคือมันใจในความเป็นภราดรภาพ ในหมู่กลุ่มได้กำลังใจจากหลายๆ คนที่มาเยี่ยม ไม่ว่าจะเป็นท่านสมณะ ลิกขมาตุ หรือเพื่อนนักปฏิบัติธรรม ซึ่งให้ การดูแลอย่างอบอุ่นจนรู้สึกได้ว่าสามารถอยู่กับโรคร้ายนี้ได้อย่างไม่ทุกข์ทรมานมาก ความเจ็บป่วยครั้งนี้ทำให้เราได้รู้จักตัวเองมากขึ้น มันเป็นบทเรียนของชีวิตที่สอนตัวเราได้ดีที่สุดในหลายคนอาจจะบอกว่าสาเหตุของการเจ็บป่วยครั้งนี้เกิดจากการทำงานหนัก แต่โดยความคิดส่วนตัวแล้วมันน่าจะเกิดจากการใช้ชีวิตไม่สมดุลมากกว่า”

พรตะวัน รายงาน

☆ รายชื่อสมณะ - สิกขมาตุ จำพรรษา ปี '๔๙ (๑๑ ก.ค. - ๗ ต.ค. ๒๕๔๙) ☆

พุทธสถานสันตอโศก

๑. สมณะพิสุทธิ	พิสุทธิ
๒. สมณะเมืองแก้ว	ติสสวโร
๓. สมณะเลื่อนลิ้น	ปาตุฎุโธ
๔. สมณะกอบชัย	ธัมมาวุโธ
๕. สมณะชนะมี	ชิตมาโร
๖. สมณะณรงค์	จันทเสฏฐโธ
๗. สมณะชาบซึ่ง	สิริเตโช
๘. สมณะเบิกบาน	ธัมมนิยม
๙. สมณะหินแก่น	นมวังโส
๑๐. สมณะหม่อม	มุกกันโต
๑๑. สมณะฟ้าไท	สมชาติโก
๑๒. สมณะกล้าจริง	ตถภาโว
๑๓. สมณะร้อยดาว	ปัญญาวุฑฒโธ
๑๔. สมณะดงเย็น	สีตัญโญ
๑๕. สมณะชดแจ้ง	วิจักขโณ
๑๖. สมณะถนอมคุณ	คุณกิตตโณ
๑๗. สมณะใจเด็ด	จิตตคุโณ
๑๘. สมณะธรรมทาบฟ้า	รวีวัฒน์โณ

พุทธสถานราชธานีโศก

๑. สมณะรัก	โพธิรักขิตโต
๒. สมณะเดินดิน	ติกขวีโร
๓. สมณะแนวแน่	สีลวัฒน์โณ
๔. สมณะแดนเดิม	พรหมจริโย
๕. สมณะผิว	พาลสุริโย
๖. สมณะผองไท	รัตนปัญโญ
๗. สมณะลือคม	ธัมมกิตติโก
๘. สมณะเด่นตะวัน	นรวีโร
๙. สมณะเทินธรรม	จิรัลโส
๑๐. สมณะกล้าตาย	ปพโล
๑๑. สมณะแก่นผา	สารูปโป
๑๒. สมณะคมคิด	ทันตภาโว
๑๓. สมณะแก่นเกล้า	สารกโร
๑๔. สมณะฝนธรรม	พุทธกโธ
๑๕. สมณะหินกลั่น	ปาสถณเลโข
๑๖. สมณะหนักแน่น	ขันตีพโล
๑๗. สมณะถักบุญ	อาจิตปัญโญ
๑๘. สมณะฟ้าแสง	ปภากรโ
๑๙. สมณะปองบุญ	โฆสิตธัมโม
๒๐. สมณะเมฆฟ้า	นภมังกโธ
๒๑. สมณะอ้วน	อภิมันโต

พุทธสถานศิระะอโศก

๑. สมณะผืนฟ้า	อนุตตโร
๒. สมณะเด็ดขาด	จิตตสันโต
๓. สมณะถ่องแท้	วินยธโร
๔. สมณะกำแพงพุทธ	สุพโล
๕. สมณะลั่นผา	สุชาติโก
๖. สมณะชุ่มบุญ	กิตติปาโล
๗. สมณะแก่นหล้า	วัฑฒโน
๘. สมณะเด็ดแท้	วิเสสโก
๙. สมณะสยาม	สัจจัญญาโณ

พุทธสถานปฐมอโศก

๑. สมณะกรรมกร	กุสโล
๒. สมณะคือใคร	อโสโก
๓. สมณะเสียงศีล	ชาตวโร
๔. สมณะเลื่อนลิ้น	อรณชิวโ
๕. สมณะคิดถูก	ทิฏฐุชุกัมโม
๖. สมณะแก้วแก้ว	สรณียโ
๗. สมณะฝุ่นฟ้า	อัคคชโย
๘. สมณะแก่นเมือง	เกตุมาลโก
๙. สมณะนีกนบ	จันทโส
๑๐. สมณะนานุ่ม	กัสสโก
๑๑. สมณะนาไท	อิสสรชโน
๑๒. สมณะบินก้าว	อิทธิภาโว
๑๓. สมณะข้าฟ้า	ฐานรโต
๑๔. สมณะหินเพชร	ธัมมสิโร
๑๕. สมณะฟ้ารู้	นโภคโต
๑๖. สมณะชูปดิน	วิชชานันโต

พุทธสถานภูผาฟ้าน้ำ

๑. สมณะบินบน	ฉิรจิตโต
๒. สมณะร่มเมือง	ยุทธวโร
๓. สมณะมองตน	เมตตจิตโต
๔. สมณะดวงดี	ฐิตปัญโญ
๕. สมณะดินไท	ธานีโย
๖. สมณะตรงมั่น	อุชุจวโร
๗. สมณะโพธิสิทธิ์	โพธิสิทธโธ
๘. สมณะหินมั่น	สีลาปากาโร
๙. สมณะลึกเล็ก	จุลลคัมภีโร
๑๐. สมณะสูงบุญ	สุญญุตโต
๑๑. สมณะแต่ธรรม	ธัมมรักขิตโต
๑๒. สมณะฟ้าตื่น	นมักกาโร
๑๓. สมณะเข็มเหล็ก	อโยมโน
๑๔. สมณะด่วนดี	สุชโว
๑๕. สมณะล้ำ	ธีรภัทโท
๑๖. สมณะสอน	โสปาโก

พุทธสถานศาลือโศก

๑. สมณะมั่นแจ้ง	พุทธชาโต
๒. สมณะเพื่อพุทธ	ชินธโร
๓. สมณะเน้นแก่น	พลานีโก
๔. สมณะสมชาย	ตันตีปาโล
๕. สมณะลานบุญ	วชิโร
๖. สมณะมีอมัน	ปุรณกรโ
๗. สมณะหนึ่งดี	สุยัญโธ

สังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ

๑. สมณะกลางดิน	โสรัจโจ
๒. สมณะพอแล้ว	สมาหิตโต
๓. สมณะนาทอง	สิงคีวัฒน์โณ
๔. สมณะดงดิน	สุนทรโ
๕. สมณะดาวดิน	ปฐมโต

พุทธสถานสีมาโศก

๑. สมณะน่านฟ้า	สุขณาโน
๒. สมณะสร้างไท	ปณินโต
๓. สมณะคำจริง	วชิคุตโต
๔. สมณะพันเมือง	ภทันโต
๕. สมณะวิเชียร	วิชัยโ
๖. สมณะพอจริง	สัจจาโสโก
๗. สมณะธาตุดิน	ปฐมวีโร
๘. สมณะใต้ดาว	เหตุฐานักขัตโต

สังฆสถานทักษิณอโศก

๑. สมณะดินดี	สันตจิตโต
๒. สมณะกล้าดี	เตชพพชโน
๓. สมณะชาติดิน	ชัญญโ
๔. สมณะเลื่อนฟ้า	สัจเจปโม
๕. สมณะดินทอง	นครวโร

สิกขมาตุสันตอโศก

๑. สิกขมาตุจิตรา	แช่ลี
๒. สิกขมาตุเสริมขวัญ	วรรณานบุตร
๓. สิกขมาตุสดใส	อโศกตระกูล
๔. สิกขมาตุปราณี	ธาตุหินฟ้า
๕. สิกขมาตุบุญจริง	พุทธพงษ์อโศก
๖. สิกขมาตุฝนเย็น	อโศกตระกูล
๗. สิกขมาตุมาลินี	โกคาพันธ์

สิกขมาตุปฐมอโศก

๑. สิกขมาตุมาบรรจบ	เถระวงศ์
๒. สิกขมาตุอ่านตน	อโศกตระกูล
๓. สิกขมาตุบุญแท้	ปลาทอง
๔. สิกขมาตุพูนเพียร	ชาวหินฟ้า
๕. สิกขมาตุเมททิพย์	เรืองศรี
๖. สิกขมาตุใจขวัญ	เบญจโคภิชฐ์

สิกขมาตุราชธานีโศก

๑. สิกขมาตุสุสติ	สะอาดวงศ์
๒. สิกขมาตุกล้าข้ามฝัน	อโศกตระกูล
๓. สิกขมาตุต้นข้าว	อโศกตระกูล
๔. สิกขมาตุสร้างฝัน	อโศกตระกูล
๕. สิกขมาตุผาแก้ว	ชาวหินฟ้า
๖. สิกขมาตุแสงฝน	อโศกตระกูล

สิกขมาตุศิระะอโศก

๑. สิกขมาตุจินดา	ตั้งเผ่า
๒. สิกขมาตุพึงพร้อม	นาวาบุญนิยม
๓. สิกขมาตุทองพราย	ชาวหินฟ้า

สิกขมาตุสีมาโศก

๑. สิกขมาตุหยาดพลี	อโศกตระกูล
๒. สิกขมาตุนวนล้น	ชาวหินฟ้า
๓. สิกขมาตุเป็นหญิง	อโศกตระกูล

สิกขมาตุศาลือโศก

๑. สิกขมาตุรินฟ้า	นิยมพุทธ
๒. สิกขมาตุเขียนคำเพชร	อโศกตระกูล

ข่าวต่อจากหน้า ๑

★ สงครามฯ(บอล)โลก

ยังมีธุรกิจเข้ามาเกี่ยวข้องกับเกมกีฬามากเท่าไร การมุ่งเอาชนะคะแนนกันก็มีมากขึ้นเท่านั้น เพราะธุรกิจทางโลกนั้น ก็เป็นธุรกิจทุนนิยมที่เป็นแบบปลาใหญ่กินปลาเล็ก เน้นกำไร คือ เงินเป็นตัวรายได้หลัก

พอเอาชนะบนดินไม่ได้ ก็กลายเป็นธุรกิจใต้ดิน มีการพนันบอลจนกระทั่งว่าจ้างให้ล้มบอล เพื่อตัวเงินเป็นใหญ่

สิ่งเหล่านี้เหมือนโรคระบาด หากผู้บริหารขาดวิสัยทัศน์ด้านสังคม ด้านคุณธรรม ก็จะส่งเสริมการละเล่น ให้กลายเป็นเรื่องจริงจังที่สำคัญจนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่พรากจากกันไม่ได้ ทั้งๆที่ในอดีตก็ไม่มีเรื่องต้องสนุกฉิบหายถึงขนาดปัจจุบันนี้

ผู้สื่อข่าวได้สัมภาษณ์ผู้ที่เคยหลงซึนชอบกีฬาฟุตบอลซึ่งได้ให้ความเห็นในเรื่องมหรกรรมศึกฟุตบอลโลกในครั้งนี้ ดังนี้

สมณะฉัตรจิตโต ที่ในอดีตเคยเป็นนักฟุตบอลโรงเรียนแข่งขันในกรุงเทพฯ ให้ความเห็นว่า “เรื่องกีฬาเป็นเรื่องเล่นๆ แต่ถ้าโลกนี้ส่งเสริมกันอย่างจริงจัง ความหายนะจะเกิดขึ้นในสังคม เป็นเยาวชนก็จะให้ความสำคัญ

กับเรื่องไร้สาระเรื่องอบายมุขต่างๆเพิ่มขึ้นด้วย เช่น ดื่มเบียร์-เหล้า เล่นการพนัน ฯลฯ ความจริงถ้าทุนนิยมเข้าใจ ใช้เงินที่มีอยู่จัดแข่งอะไรที่ให้สาระกับชีวิต เช่น การทำปุ๋ยชีวภาพ การเพาะต้นไม้ การประดิษฐ์ของที่มีประโยชน์ เช่น ที่เขวชนไทยคว่ำแหลมปีนุยนตส์ก๊วย เวิร์ลด์โรบอท เรสคิว ๒๐๐๖ ที่เยอรมันเมื่อเร็วๆนี้ ฯลฯ จะเกิดผลต่อสังคมแบบไม่สูญเปล่า กีฬาเป็นอบายมุขถ้าส่งเสริมมาก คนก็จะทะเลาะกัน ชกกันมากขึ้น ฟุตบอลโลก ก็ไม่ต่างจากสงครามโลก คนในโลกจะทะเลาะ แดกแยกกันมากกว่าเวลาปกติ และคนจะบาดเจ็บ ป่วย และพิการมากขึ้น”

นายภูริยะ โทธิสาร อายุ ๓๐ ปี พนักงานบจ.ฟ้ายักษ์ “อดีตก็ชอบดูบอลโลก ตอนนั้นก็รู้สึกเฉยๆแล้ว ก็เพราะเห็นเป็นเรื่องการพนันทำให้เสียเงินเสียเวลา เป็นบ่อเกิดแห่งการทะเลาะเบาะแว้ง ปัจจุบันนี้ที่ไม่ดูเพราะมีหมู่กลุ่มที่ดี แม้จะมีผู้เปิดไว้ก็ไม่ดู”

สมณะเมฆฟ้า นภมังกโล อายุ ๔๖ ปี สันติอโศก “อดีตชอบดู ชอบเล่นการพนัน คิดแต่เรื่องสนุก ชอบเชียร์ ชอบทีมซอลแลนด์ ปัจจุบันก็ติดตามข่าวอยู่บ้างแต่ก็ไม่ได้รู้สึกเชียร์ทีมที่ตัวเองชอบตัวเองรักแล้ว ทุกวันนี้เรื่องฟุตบอลเห็นว่า เป็นการหมกมุ่นไปกับสิ่งที่ไม่มีความสาระต่อชีวิต เสียเวลาไปกับการละเล่น น่าจะไปทำประโยชน์อย่างอื่นดีกว่า”

นายพระ ทองอ้อม อายุ ๑๖ ปี นร.สส.สอ. “เคยดูบอลโลก ชอบสนุกดี ปัจจุบันรู้สึกเฉยๆ แต่ก่อนเพื่อนชวนดู เพื่อนชวนพนัน แต่ก็พนันกันเล่นๆ ปัจจุบันคิดว่าทำไมต้องไปอดหลับอดนอน มันก็เป็นเพียงลูกหนังธรรมดาๆ ผมคิดว่า คนที่ติด เขาคิดว่าทีมที่เขาชอบจะชนะ จึงติดตามดู ขณะลูกอยู่ที่ทีมที่เขาชอบ เขาก็ใส่ใจ หากอยู่ที่ทีมที่เขาไม่ชอบ เขาก็ไม่สบายใจ”

คุณอำนาจ อินทธร อายุ ๖๑ ปี อดีตนักฟุตบอลสโมสรธนาคารกรุงเทพฯ

“ผมเริ่มเล่นฟุตบอลมาตั้งแต่อายุ ๑๒ ปี เล่นฟุตบอลแล้วสนุก มันชอบที่วิ่งเล่นแล้วได้เลี้ยงลูกพ่นได้ ยิ่งประตูได้ หรือช่วงหลังมาเล่นเป็นกองหลัง เราสามารถสกัดกั้นเขาได้ เป็นความภูมิใจที่ทำสำเร็จ ไปดูแล้วสนุก แล้วก็เห็นรุ่นพี่ๆ นักฟุตบอลที่ประทับใจพอเรียนจบช่างกล อายุ ๑๘ ปีไปทำงานที่องค์การเบตเตอร์ โกดังค์การเบตเตอร์จะมีโรงงานไม่อัดไทย เขาเริ่มมีสนามฟุตบอล ก็ไปเล่นอยู่วันสองวันก็มีคนมาถามว่าจะมาทำงานที่โรงงานไม่อัดไหม เขาก็เสนอเงินเดือนให้สูงกว่าที่เก่าซึ่งเดิมได้ ๖๐๐ บาทเป็น ๘๐๐ บาท ช่วงนั้นต้องทำงานหาเงินให้แม่ทั้งหมดและส่งน้องเรียนอีก ๓ คน เพราะพ่อเสียชีวิต เขาก็จะจัดการแข่งขันภายในก็เป็นตัวแทนตัวดังที่สุดของโรงงาน เขาก็ส่งมาแข่งของสมาคม

ฟุตบอล แข่งอยู่ ๒ ปีก็ดัง เพราะเป็นคนยิงประตูสูงสุดของฟุตบอล ถ้วย ง ใต้ลงในหนังสือสยามกีฬา มาซ้อมฟุตบอล ที่สโมสรธนาคารกรุงเทพฯ ก็มีพรรคพวกกันเขาเห็นเราลงในสยามกีฬา เขาก็เลยชวนมาทำงานที่ธนาคารกรุงเทพฯ ช่วงนั้นตัดสินใจอยู่สองที่คือธนาคารกรุงเทพฯ และการทำเรือ ช่วงนั้นก็กำลังดังแข่งกัน ก็ตัดสินใจอยู่สองสามวัน แต่ธนาคารกรุงเทพฯ แต่งตัวโก้กว่า เมื่อเทียบกับแต่ง

เดินลุยน้ำเอาข้าวมาให้
ทีมข่าว: ตั้งแต่มาอยู่ที่นี้ เคยมีเหตุการณ์น้ำท่วมอย่างนี้ไหม ?

คุณทองใบ: แม่มาอยู่ที่นี้ ๕๒ ปีแล้ว ครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่เกิดมีน้ำท่วมมากอย่างนี้ที่มีน้ำท่วมสูงถึง ๒ เมตร เมื่อน้ำลดแล้วมีโคลนหนาราว ๑ คืบ ข้าวของในบ้าน โดยเฉพาะเครื่องใช้ไฟฟ้าเสียหายเกือบหมด รด ๒ คันก็ถูกน้ำท่วมเสียหาย

● **คุณปลุกขวัญ** ชาวชุมชนปฐมอโศก
ทีมข่าว: คุณต้องรู้ข่าวได้อย่างไรว่า น้ำท่วมบ้าน ?

คุณด้อย: ขณะเกิดเหตุการณ์น้ำท่วมอยู่ที่ จ.ลำปาง ดูข่าวทีวีเห็นข่าวน้ำท่วมบ้านจึงโทรศัพท์มาถามข่าวและรีบกลับบ้าน มาทันได้เห็นน้ำท่วมบ้านอยู่ระดับหัวเข่า ตอนนี้อยู่บ้านได้ ๖ วันแล้ว เพิ่งเก็บล้างทำความสะอาดบ้านเสร็จ ซึ่งก็ต้องจ้างคนมาช่วยด้วย

ทีมข่าว: รู้สึกอย่างไรบ้างกับเหตุการณ์ครั้งนี้ ?

คุณด้อย: เหตุการณ์ครั้งนี้รู้สึกว่าตัวเองขาดทุนนะ ร้องไห้เลย อยากจะให้พ่อแม่และน้องไปอยู่เชียงใหม่

ส่วนชาวคอยแพงค่าที่ได้เดินทางไปให้กำลังให้กับผู้ประสบอุทกภัยครั้งนี้ ได้ให้ข้อคิดกับทีมข่าวว่า สิ่งเหล่านี้เป็นปรากฏการณ์ภัยธรรมชาติ เป็นผลจากการตัดไม้ทำลายป่าไม่มีต้นไม้อพยบน้ำจากภูเขา เมื่อฝนตกหนัก น้ำก็ทะลัก ดินก็พังทลาย ได้เห็นอุทกภัยจริงๆ ซึ่งทำให้เราระลึกว่า อย่าประมาทมัวเมาในชีวิต หลงความรื่นเริงสนุกสนานในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเสียสมดุลทางชีวิตของป่าไม้ ดิน และน้ำ.

★ น้ำท่วมอุตรดิตถ์

มีการแจ้งข่าวน้ำท่วมล่วงหน้า แต่ก็ไม่มี การเตรียมการป้องกันเพราะชาวบ้านไม่เชื่อ ทีมข่าวของเราได้ไปสัมภาษณ์ผู้ประสบภัย และผู้เห็นเหตุการณ์ ดังนี้

● **นายพนัส ใจภักดี** อายุ ๕๕ ปี ซึ่งบ้านพักอยู่ที่ ร้านวานิชวิศดุภัณฑ์ ถ.เพลินฤดี ต.ท่าอิฐ อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ อาชีพขายอาหารมังสวิรัต และเป็นสมาชิกสภาเทศบาลเมืองอุตรดิตถ์ ฝ่ายประชาสัมพันธ์บรรเทาทุกข์

ทีมข่าว: ช่วงน้ำท่วมอยู่ในเหตุการณ์หรือเปล่า ?

คุณพนัส: ตอนน้ำท่วมนั้น ผมอยู่กรุงเทพฯ ครับ มีคนโทร.บอกว่าน้ำท่วมก็รีบกลับมา พบน้ำท่วมปริมาณมากถึงหน้าอกที่ห้างสรรพสินค้าโลตัสก็ท่วมถึงหลังคางจนข้าวของลอยออกมา มีประชาชนพายเรือไปเอาข้าวของของห้างมาใช้

ทีมข่าว: ในฐานะของ สท. คุณพนัสได้มีบทบาทในเหตุการณ์น้ำท่วมครั้งนี้อย่างไรบ้าง ?

คุณพนัส: ได้ช่วยเหลือประชาสัมพันธ์รับเรื่องร้องทุกข์ทั้งหมด ๒๖ ชุมชน ได้ช่วยเหลือเครื่องอุปโภค-บริโภค บริการน้ำดื่ม-อาหาร บริเวณสถานีรถไฟอุตรดิตถ์ โดยมีผู้แทนชุมชนมารับไปแจกสมาชิกในหมู่บ้าน และให้ความช่วยเหลือเรื่องน้ำประปาไม่ไหล-ไฟฟ้าดับ โดยประสานกับหน่วยงานต่างๆ และหลังน้ำลดก็บริการล้างถนนโดยประสานงานขอรถเทศบาล

ทีมข่าว: ได้ข้อคิดจากเหตุการณ์ครั้งนี้อย่างไรบ้าง ?

คุณพนัส: เมื่อถึงเวลา อะไรจะเกิดก็ต้องเกิด ทำปัจจุบันและเดี๋ยวนี้ให้ดีที่สุด ไม่ใช่เดี๋ยวก่อนครับ

● **นางอัมพร แก้วพูลปรกรณ์** อายุ ๔๗ ปี อาชีพ ขายอาหารมังสวิรัต

ทีมข่าว: วันเกิดเหตุการณ์น้ำท่วม มีบรรยากาศอย่างไรบ้าง ?

คุณอัมพร: เมื่อวันอังคารที่ ๒๓ พ.ค. ๕๕ เวลาประมาณ ๐๓.๐๐ น. ขณะที่กำลังนอนหลับอยู่ในบ้าน มีคนมาเรียก บอกว่าน้ำท่วม จึงรู้ว่าน้ำเริ่มไหลเข้าบ้านแล้ว จึงรีบเก็บข้าวของที่จะเสียหายเอาไว้ที่สูง แล้วปิดประตูบ้านใส่กุญแจ แล้วหยิบกระเป๋าใส่ตังค์กับโทรศัพท์มือถือออกจากบ้าน ไปพักที่บ้านน้องชาย

ทีมข่าว: คุณสมพรรู้สึกเป็นห่วงบ้าน ข้าวของในบ้านบ้างไหม ?

คุณอัมพร: รู้สึกเฉยๆ นะ ไม่รู้สึกห่วงข้าวของอะไรเลย จะมีห่วงอยู่ที่แต่หนังสือธรรมะเท่านั้น

ทีมข่าว: กิจการร้านอาหารมังสวิรัตของคุณสมพรเป็นอย่างไรบ้าง ?

คุณอัมพร: เมื่อก่อนเคยเปิดร้านอาหารมังสวิรัต ชื่อร้าน “ไม่อร่อย” มา ๑๐ ปี ต่อมาได้ย้ายมาเปิดขายที่ปัจจุบัน (ใกล้สถาบันราชภัฏอุตรดิตถ์)

ทีมข่าว: บริหารจัดการอย่างไร ?

คุณอัมพร: เนื่องจากอยู่คนเดียว ต้องทำทุกอย่างหมด ให้ลูกค่าบริการตนเอง ตักอาหารเอง จ่ายเงิน-ทอนเงินเอง (ส่วนใหญ่

เป็นลูกค้าประจำ) ไม่เคยทำบัญชีรับ-จ่าย และไม่นับเงินว่าแต่ละวันขายได้เท่าไร

ทีมข่าว: ไม่กลัวขาดทุนหรือ ?

คุณอัมพร: ไม่กลัวหรอก ได้แค่ออกกินพอใช้ไปวันๆก็พอแล้ว วันไหนมีเงินน้อยก็ซื้อของมาทำอาหารน้อย (มีเงินมากก็ทำอาหารมาก)

ทีมข่าว: น้ำท่วมครั้งนี้ รู้สึกอย่างไรบ้าง ?

คุณอัมพร: มีความรู้สึกว่าการมีของเยอะทำให้เป็นภาระ จะพยายามมีของให้น้อยที่สุด น้ำท่วมครั้งนี้ก็วางใจได้นะ ได้รับความจริงตามความเป็นจริง

● **คุณทองใบ สุภาพ** อายุ ๑๕ ปี (คุณแม่ของ คุณปลุกขวัญ)

ทีมข่าว: ช่วยเล่าเหตุการณ์น้ำท่วมที่ผ่านมาได้ไหม ?

คุณทองใบ: แม่ตื่นหูจ้าวประมาณ ๐๔.๓๐ น. ฝนเริ่มตกประมาณ ๐๕.๐๐ น. และมีน้ำท่วมจนไหลเข้าบ้าน สูงขึ้นเรื่อยๆ แม่จึงเข้าไปเก็บของในห้องซึ่งอยู่ชั้นล่าง พอแม่จะเปิดประตูออกมา ปรากฏว่า เปิดไม่ออก เพราะแรงดันของน้ำ ลูกสาวต้องมาช่วยเปิด แม่ตกใจมากคิดว่าจะไม่รอดเสียแล้ว เมื่อออกมาได้แล้ว ก็รีบขึ้นไปอยู่ชั้นบน น้ำจิ่งอยู่ ๑ คืน

ทีมข่าว: น้ำท่วมอย่างนี้ แม่ได้กินข้าวหรือเปล่า ?

คุณทองใบ: แม่ไม่มีข้าวกินจนถึง ๕ โมงเย็น เพราะออกจากบ้านไม่ได้ จนลูกชายต้อง

ตัวที่เปื้อนน้ำมันอยู่ตลอดเวลา ถ้าอยู่การทำเรือกก็คงจะไม่แตกต่างกัน ก็เลยเลือกอยู่ธนาคารกรุงเทพดีกว่า

สมัคร ๓ วันก็ได้มาทำงาน เล่นฟุตบอลเป็นดาวซัลโวจนได้แชมป์ด้วย ข กำลังจะขึ้นถ้วยใหญ่ สมัยก่อนนี้จะขึ้นถ้วยใหญ่หรือจะติดทีมชาตินี้ไม่ใช่เรื่องง่าย พวกทีมชาติก็ซ้อมด้วยกันอยู่ ก็รู้จักกัน แต่ไม่ได้เข้าทีมชาติเพราะปี ๒๕๑๕ เกิดอุบัติเหตุต้องผ่าตัดหัวเข่าเพราะเอ็นฉีกขาด ตั้งแต่นั้นมาก็เล่นไม่ได้เหมือนเก่า เวลาเล่นฟุตบอลแล้วจะบวม เดินไม่ได้เจ็บ มันทำให้รู้สึกแหยง และเล่นก็ไม่ได้ดีก็เลิกเล่น อาจจะเล่นบ้างก็ ในทีมการกุศล แต่ในระหว่างเพื่อน ๆ ก็พัฒนาตนเองมาเป็นผู้จัดฟุตบอล ที่แบงก์จะมีฟุตบอลคืนชีพ แข่งระหว่างสโมสรต่างๆ ของเมืองไทย มาอยู่จุดนี้จะมีคนรู้จักมากขึ้น

กีฬาสมัยก่อนนั้นก็อาจจะเล่นด้วยใจ แต่สมัยนี้จะเล่นด้วยผลประโยชน์จะเป็นเงินเป็นชื่อเสียงก็เหมือนการปั้นหุ่นเล่นฟุตบอลไม่ต้องเรียนหนังสือ ถ้าเล่นเก่งหน่อยค่าตัวก็สูงเป็นพันๆ ล้าน ซึ่งจริงๆ แล้วมันผิดไป ไม่เล่นฟุตบอลตายไหม ไม่ตาย อาหารเป็นสิ่งสำคัญสำหรับชีวิต แต่เรากลับเอาเรื่องไม่เป็นสาระมาเป็นสาระมีความรู้สึกทุกวันนี้กีฬาไม่ใช่กีฬา มันเป็นเรื่องไปแล้ว

เมื่อประมาณเดือนเมษายนมีทีมสโมสรใหญ่ๆ เช่น ธนาคารกรุงเทพฯ สโมสรทหารเล่นฟุตบอลเชื่อมความสัมพันธ์กัน เอาอดีตนักฟุตบอลเก่าๆ มาแข่งกันปรากฏว่านักฟุตบอลรุ่นอายุเดียวกันของธนาคารยังมีชีวิตอยู่บ้างและตายไปบ้าง แต่ทหารอากาศส่วนใหญ่จะตายเยอะ เพราะนักฟุตบอลทั้งได้บั้งอะไรเพื่อให้มีพลังออกไปเล่น แต่ปรากฏว่าพอเลิกเล่นแล้วก็กินเท่าเดิม การเผาไหม้ไม่เหมือนเดิมเพราะไม่ได้ออกกำลังกาย เพราะฉะนั้นมันจึงเจ็บไข้ได้ป่วย และอวัยวะที่เราบาดเจ็บตอนเล่นไม่ได้ดีขึ้นเหมือนเดิม มีแต่จะเสื่อมเพราะฉะนั้นถ้ามีรอยแผลหรือรอยผ่าตัดจะทำให้เหมือนเดิมไม่ได้แผลที่ผมผ่าตัดมาแล้ว ๒ หนทุกหน้าหนาวจะมีอาการปวดเอ็นที่เข้าผ่าตัดไว้วันจะมีปัญหา บางครั้งทำให้ลุกขึ้นไม่ได้เพราะฉะนั้นถ้าเลิกแล้วยังไม่ควบคุมอาหาร สารพัดโรคมันจะมารุม ยิ่งโดยเฉพาะนักฟุตบอลจะกินเหล้าเก่ง อย่างเพื่อน ๆ ทหารอากาศจะกินเหล้าเก่ง จึงอายุสั้นและส่วนใหญ่จะติดอบายมุข

เรื่องบอลโลกทุกวันนี้ เมืองไทยเราทีมฟุตบอลก็ไม่เก่งถึงขั้นที่จะไปแข่งบอลโลก แต่เห็นสื่อทำไมประโคมโหมกันมากเหลือเกิน เป็นบอลโลกพีเวอร์ซึ่งจริงๆ แล้วมันไร้สาระมากกว่า สื่อกลับโหมทำให้คนตื่นตัว ไม่สนใจเรื่องศีลธรรม ไม่สนใจเรื่องศาสนา ทั้งๆ ที่เรารู้ว่ามันเป็นอบายมุข ถ้าเราไปให้ความสำคัญมันมากจะทำให้เราเสียทั้งสุขภาพ ทำให้จิตเราฟุ้งซ่าน สมัยก่อนตอนที่เล่นมัน ฟุตบอลโดนขนาดไหนก็ไม่เจ็บ วิ่งเลี้ยงลูกหลบเขาได้เราจะมีสติว่าเราเก่ง ไม่รู้สึกเหนื่อย แต่เมื่อไปร่วมแข่งขันกับเขาเมื่อเร็วๆ นี้ จะรู้สึกได้ว่าแต่ก่อนเป็นความสุข ปัจจุบันนี้เป็นความทุกข์ที่จำเป็นไปร่วมกับเขาบ้าง ก็เป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ ถ้ามีลูกอยากให้ลูกเล่นกีฬาไหมจริงๆ ก็อยากให้ลูกเล่นกีฬา แต่ถ้าให้เป็นนักกีฬาคงไม่เอาฟุตบอลที่เล่นเพื่อออกกำลังกายกับฟุตบอลในปัจจุบันมันคนละทาง

การเล่นฟุตบอลจะเป็นการดึงเอาสมรรถภาพของร่างกาย

ฟุตบอลโลก วัยรุ่นเงินสะพัด พนัน-ตั้งสรรค์-เมา

ผมไปดูฟุตบอลตามย่านรัชดาฯ อาร์ซีเอ ท่าพระอาทิตย์ นักรวมตัวที่ร้านกันประมาณคู่ที่ ๒ แล้วก็เริ่มเปิดโต๊ะพนัน ใครเสียก็จ่าย พนันกันคู่ละ ๑,๐๐๐ บาทเป็นอย่างต่ำ ส่วนค่าอาหารก็หารกัน อย่างปกติกลุ่มผมมีกัน ๖ คน ก็หารค่าอาหารค่าสุรา ค่าเบียร์แล้วตกคืนหนึ่งออกกันคนละเกือบ ๒,๐๐๐ บาท เพราะอยู่เชียร์ที่ร้านกันยันตี ๒ ตี ๓ ซึ่งถ้าใครแพ้พนันคืนหนึ่งก็หมดเกือบ ๓,๐๐๐ บาทต่อคืนเป็นอย่างน้อย

ระเบิดศึกกันแล้วสำหรับการฟาดแข้งฟุตบอลโลก ๒๐๐๖ ที่ประเทศเยอรมันนี่ ปีนี้ดูดูเดือดเดือดพล่านกันเหลือเกิน โดยเฉพาะเหล่ากองเชียร์สาวกของแต่ละทีมยิ่งไม่ต้องพูดถึง เชียร์กันอย่างดูเดือดเผ็ดมันเท่าที่เกาะติดไปกับกลุ่มวัยรุ่น...

เขาไม่นิยมดูฟุตบอลอยู่กับบ้านเสียแล้ว เพราะหลายเสียงบอกว่า มันไม่ได้บรรยากาศ ดูฟุตบอลทั้งที่ต้องแหกกันไปในย่านแห่งสี่สนที่มีการประดับประดาธงชาติของทั้ง ๓๒ ทีม มีโปรเจกเตอร์ขนาดใหญ่ ถ้ายิ่งแถมด้วยเด็กเสิร์ฟที่มานินหุดของแต่ละทีมด้วยแล้วยิ่งมันกันเข้าไปใหญ่

จากการสำรวจแหล่งที่วัยรุ่นชอบไปฝั่งตัวกันอยู่เพื่อดูฟุตบอลตั้งแต่คู่แรกยันคู่สุดท้าย ซึ่งก็ประมาณเกือบตี ๔ แล้วหนาวเลย

ย่านที่เป็นที่นิยมเหลือเกินอย่าง ตรอกข้าวสาร วัยรุ่นเพียบ ร้านร้าสุราทุกร้านตั้งแต่หัวซอยยันท้ายซอยคนเต็มทุกร้าน อย่างคอบอลพันธุ์แท้อย่าง "ตัม" วรวิฑู กิจประสพ นักศึกษาชั้นปี ๓ มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง วัย ๒๑ ปีบอกว่า ชอบดูฟุตบอลโลกมาก โดยเฉพาะการไปดูตามร้านอาหาร เพราะนอกจากได้บรรยากาศแล้ว ยังได้สังสรรค์กับเพื่อน ๆ มันมันมากกว่านั่งอยู่หน้าจอโทรทัศน์เพียงคนเดียว

"ยอมรับว่าช่วงฟุตบอลโลกต้องเสียค่าใช้จ่ายมากกว่าปกติ เพราะช่วงฟุตบอลโลกมีการแข่งขันกันเกือบทุกวัน เพื่อนๆ คงจะชวนกันไปดูตามร้านเหล้ามากขึ้น ไปกับเพื่อนเกือบทุกวัน ค่าใช้จ่ายต่อเดือนคงเยอะอยู่ไม่ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาทแน่ๆ อย่างที่ผ่านมาซึ่งมันเป็นเพียงการเริ่มต้น ตะกันคู่แรกๆ ผมก็เสียค่าเหล้า ค่าอาหารไปแล้ววันละประมาณเกือบพันบาททีเดียว นี่ขนาดผมไม่เล่นการพนันนะ เพราะไม่ชอบ ยังเสียขนาดนี้ แล้วคนที่เล่นการพนันด้วยจะเยอะขนาดไหน"

คนที่เล่นการพนันที่กล้าเปิดเผยประสบการณ์ แต่ไม่กล้า

เปิดเผยชื่อ นายต้น วัย ๒๐ ปี ยอมรับว่า เป็นหนึ่งในกลุ่มวัยรุ่นที่นอนดูฟุตบอลอยู่ที่บ้านไม่ได้ แต่ละคืนต้องตระเวนไปดูตามร้านอาหาร ผับ ด้วยเหตุผลที่เข้าใจง่ายๆ ว่า อยากมันกันเป็นกลุ่ม และในกลุ่มจะตั้งโต๊ะพนันกันสดๆ เลย

"ผมจะไปดูฟุตบอลอยู่หลายย่าน รัชดาฯ อาร์ซีเอ ท่าพระอาทิตย์ไปหมด นักรวมตัวที่ร้านกันประมาณคู่ที่ ๒ แล้วเริ่มเปิดโต๊ะพนันที่ร้านอาหารเลย ใครเสียก็จ่าย พนันกันคู่ละ ๑,๐๐๐ บาทเป็นอย่างต่ำ ส่วนค่าอาหารก็หารกัน อย่างปกติกลุ่มผมมีกัน ๖ คน ก็หารค่าอาหารค่าสุรา ค่าเบียร์ แล้วตกคืนหนึ่งออกกันคนละเกือบ ๒,๐๐๐ บาท เพราะอยู่เชียร์ที่ร้านกันยันตี ๒ ตี ๓ ซึ่งถ้าใครแพ้พนันก็หมดเกือบ ๓,๐๐๐ บาทต่อคืน เป็นอย่างน้อย"

หนุ่มผู้คลั่งไคล้การดูฟุตบอลกันเป็นชีวิตจิตใจ "บอย" เกียรติกร แก้วพลงาม อายุ ๒๔ ปี บอกว่า ฟุตบอลถ้าจะดูให้สนุก เราใจต้องดูกับเพื่อนๆ หลายคนต้องไปดูตามร้านอาหารด้วย

"ไปดูตามร้านอาหารที่ติดจอใหญ่ๆ จะช่วยเพิ่มอรรถรสในการดู เพราะสามารถส่งเสียงเชียร์ดังๆ ได้ แล้วได้ดูสาว ๆ ด้วยจริงๆ แล้วดื่มแอลกอฮอล์และดูฟุตบอลไปด้วยเป็นเพียงการเพิ่มความสุขเท่านั้น แต่กลับทำให้เสียเงินเพิ่มโดยไม่รู้ตัว เพราะดูฟุตบอลหนึ่งแมตช์จะหมดไปกับของมีเงินมา ๑ ชุด โดยเฉพาะพวกน้ำแข็ง โซดา น้ำเปล่า ถ้าดูต่ออีกหนึ่งแมตช์ก็ต้องสั่งอีกหลายชุดกว่าบอลจะจบ ยิ่งถ้าตอนยิงฟุตบอลเข้าประตูก็ชนแก้วกันทีหนึ่งไม่เข้าก็กินทำให้หมดเงินไปเกือบคนละ ๑,๐๐๐ บาทซึ่งเป็นแค่ของมีเงินมาอย่างเดียว ยังไม่รวมค่าอาหารด้วยซ้ำ"

ไอ้โห...เห็นยอดรายจ่ายแล้วเสียดายเงินแท้ นี่เพิ่งเป็นเพียงคู่แรกๆ ของการเปิดศึกฟาดแข้ง บรรดาวัยรุ่นยังเทเงินให้กับร้านเหล้า ยังผลาญเงินให้กับการพนันกันขนาดนี้ แล้วกว่าจะหมดฟุตบอลโลกพวกนี้จะหมดเงินกันไปขนาดไหน นี่ยังไม่รวมค่าถูกจับในฐานะเมาแล้วขับ และยังคงรับใช้สังคมอีกด้วย หรือซ้ำร้ายถูกจับเพราะเล่นการพนันอีก...ไม่อยากจะคิด...

(นสพ.มติชนรายวัน ฉบับวันที่ ๑๓ มิ.ย.๕๙)

ในช่วงปลายอายุไปใช้ในวัยหนุ่ม เวลาเข้าสู่ปัจฉิมวัยจะมีปัญหาต่อสุขภาพ อาจพิการไม่สมประกอบ พิการ หรืออายุสั้น แต่ทุกวันนี้หลายคนอาจจะเห็นเป็นความจำเป็น เพราะทุกวันนี้ถ้าคนเล่นกีฬาเป็นทางสถาบันการศึกษาเขาจะรับเข้าเรียนฟรีหรือหางานทำได้ง่าย ซึ่งจริงๆ แล้วหลังจากที่เมาโศกแล้วนี่ถ้าจะทำงานจริงๆ งานอะไรก็ทำได้ไม่จำเป็นต้องเป็นกีฬาและเป็นสัมมาอาชีพมากกว่า ถ้าจะให้ดีสำหรับชีวิตควรจะมาศึกษาธรรมชาติและปฏิบัติธรรมบ้าง

สำหรับคนดู ก็ควรดูอย่างพอเหมาะ ไม่ใช่อดหลับอดนอนแล้วเสียสุขภาพ ดูแล้วไม่ต้องเชียร์ทีมไหนหรอก เอาใจเป็นกลาง ดูว่าเขาเล่นดีแล้วก็พอ มีผู้ชมฟุตบอลแล้วเสียชีวิตเพราะเราไปเชียร์ทีมใดทีมหนึ่งอยากให้ทีมนั้นชนะตามที่

เราต้องการ แล้วเราไม่ได้ควบคุมจิตใจเรา โอกาสที่จะทำให้ช็อกก็มี การที่จิตสะสมความมัน เวลาล้าง ล้างลำบาก ทุกวันผมไม่ได้เลิกดูทั้งหมด แต่ไม่เชียร์สาวไม่ดูไม่ได้ ดูแต่ไม่ปรุงเป็นความมันเหมือนเมื่อก่อน และเรามาพิจารณาตัวเราเอง มาคิดว่าควรทำอะไรที่สำคัญกว่า เช่นอาหารดีกว่า นอนหลับดีกว่า การเป็นหัวหน้าครอบครัวต้องเป็นตัวอย่างที่ดีด้วย ถ้าเราเป็นตัวอย่งที่ดีลูกก็จะเอาตาม

การที่คนชอบดูฟุตบอลส่วนหนึ่งเกิดจากอิทธิพลของสื่อ จะเห็นว่ารายการต่างๆ ก็จะมีการส่งคำถาม ส่ง SMS ทายปัญหาและมีรางวัลเกี่ยวกับฟุตบอลโลก ที่วิธีทุกช่อง มันส่งเสริมกันเกินไป ไปทำเป็นเรื่องสำคัญของประเทศ สิ่งที่เป็นสาระจริงๆ กลับไม่ส่งเสริม".

จากใจผู้รักกอหงสา

* รักสิ่งที่ถูกต้อง

สิกขมาตุรินฟ้า นิมมบุญพุทธ นักบวชหญิงสันตือโศก สัมภาษณ์วันที่ ๒๖ มี.ค. ๕๕

“รู้สึกว่าเป็นมิติใหม่ของชาวโศกซึ่งปกติเราจะไปเผยแพร่แต่ธรรมะอย่างเดียวกับญาติโยมแบบกองทัพธรรม แต่มาตอนนี้เราก็ได้มาดูแลเจริญปัญญาเกี่ยวกับเรื่องของการเมือง ซึ่งเรารู้สึกว่าดี มันเป็นการเผยแพร่ธรรมะของรูปธรรมที่เราแสดงความสงบไม่ว่าจะเป็นการเดินบิณฑบาต การที่ญาติธรรมมาช่วยกันเก็บขยะ แจกอาหารโรงบุญ และแสดงความสงบสำรวม ยิ้มแย้มแจ่มใส สิกขมาตุคิดว่านี่เป็นอะไรที่เขาได้สัมผัสกับชาวโศกเป็นรูปธรรมและเป็นธรรมะอีกแบบหนึ่ง และพ่อท่านก็ได้มีโอกาสเทศน์ตั้งแต่สนามหลวงจนถึงข้างท่าเนียบ และหน้าองค์การสหประชาชาติที่สะพานมัฆวานฯ เป็นธรรมะที่ชัดเจนและที่พวกเราเป็นนักปฏิบัติธรรมที่ได้ยืนยันเสียสละ เราก็ได้ฝึกกินน้อยใช้น้อยและก็ยังยืนอยู่แล้ว เรารู้สึกยังได้เห็นท่านนายกฯ เป็นอุปการะการศึกษาที่ดีที่มีอดีตตัวตนเยอะ เป็นคนที่ไม่ยอมลดละมานะทิฐิ เรารู้สึกได้เห็นอุปการะศึกษาชัดเจน ตั้งแต่โอฬาริออตตา อรุรูปอตตาอะไรต่างๆ ชัดเจน ได้เห็นโทษภัยของคนที่มีอดีตตัวตน ว่ายังมีมากเท่าไรก็

ยิ่งประจักษ์ตัวเองเท่านั้น เห็นความไม่ยอมอะไรต่างๆ ก็ตรงกับโศกธรรมะที่พ่อท่านให้ว่าเอาแต่ใจตัวคือชั่วโดยอัตโนมัติจะอย่างไรก็ต้องเสียสละ เราก็ได้เห็นชัดเจนว่าพ่อนิยามเขาก็จะบอกกับประชาชนว่าจะได้รวยภายในสองสามปี แต่เบื้องหลังการถ่ายทอดที่เราได้รู้จักคุณทักษิณ จากการศึกษาที่เราได้ฟังนักวิชาการต่างๆ เรารู้ว่าพ่อนิยามนี้ร้ายกาจคือเป็นขบวนการที่เราไม่สามารถจะรู้เท่าทันได้เลยว่าเขามีแนวคิดที่เป็นระบบเศรษฐกิจธุรกิจของเขา พวกเขาคิดกันเองเลยจากเมกะโปรเจกต์ จะเห็นได้ชัดว่าพ่อนิยามเป็นระบบที่เขาเปรียบไม่คิดถึงคนอื่นเลย ไม่คิดถึงเดือดร้อนของคนในชาติ หรือความมั่นคงของประเทศชาติเลยทุกอย่างขายไปหมด แต่พ่อนิยาม พวกเรามากน้อยสันโดษ มาแจกมาทำอะไรต่างๆ และพ่อท่านก็ได้พูดอีกด้วยว่าชาวโศกอยู่กันแบบไหน เป็นชุมชนที่กินน้อยใช้น้อย อบายมุขไม่มี มีศีล ๕ ซึ่งเมื่อก่อนถ้าพูดไปคนก็จะไม่เข้าใจ แต่เห็นเขาเห็นพวกเรามากินมานอนอยู่มาทำงานเสียสละและหน้าตาก็ยิ้มแย้มแจ่มใสเบิกบาน เพราะฉะนั้นเป็นการประกาศอย่างชัดเจนเลยว่า ระบบบุญนิยามมันมีความสุข และสังเกตไหมคะเราเริ่มต้นด้วยทุนไม่มาก เรารู้สึกไม่ค่อยจะมีเท่าไร แต่ปรากฏว่ามีคนมาบริจาคทั้งพืชผักผลไม้ทั้ง

ข้าวและเงินทอง พวกเราเองก็จะได้ชัดเจนว่าบุญนิยามที่พ่อท่านพาท่านมันดีจริงๆ เลยนะ ยิ่งให้ไปยิ่งได้มา

แม้แต่มวลประชาที่เขามาเป็นพลังที่บริสุทธิ์มาก มาด้วยตัวและหัวใจ สิกขมาตุได้มีโอกาสคุย เขาไป-กลับนั่งเครื่องบินมาจากพิษณุโลก หน้าตาเขาสดใสเป็นพลังที่บริสุทธิ์ และได้พิสูจน์แล้วว่าคุณธรรมหรือหัวใจมีค่ามากกว่าเงิน ทุกคนมาด้วยน้ำใจ เมื่อคืนวันที่ ๒๕ มี.ค. เห็นชัดตอนที่เขาจุดเทียน คนเป็นสามถึงสี่แสนมาร่วมแสดงถึงคนไทยมีรากจิตที่ดีมากนะคะ เบื้องลึกของคนไทยเป็นบุญเป็นกุศล เสียสละและรักสิ่งที่ถูกต้อง ช่วยเหลือมีน้ำใจกันจริงๆ แต่ทักษิณก็หลอกลวงคนรากหญ้า ซึ่งเชื่อได้ว่าและหวังลมๆ แล้งๆ ไม่ได้ช่วยที่ต้นเหตุ แต่ถ้าพ่อท่านเคยบอกไว้ว่า หลงแต่รวยก้าวหน้า ไม่มุ่งศึกษาการลดกิเลสสู่ประเทศไม่ได้ ซึ่งโศกนี่ให้ไปก่อนแล้วแต่ทักษิณไม่ฟังในหลวงก็บอกให้หนีเศรษฐกิจพอเพียง พระองค์ท่านก็อยู่อย่างมกน้อยสันโดษ เป็นคนที่ทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อประชาชน ไม่ได้ฟังเพื่อฟุ้งเฟ้อเลย แต่ทักษิณกลับมองว่าทุกคนต้องรวยแล้วจะหมดปัญหา แต่จริงๆ พ่อท่านบอกตั้งนานแล้วว่ารวยแล้วไม่หมดปัญหาและยิ่งแยกว่ากัน ถ้าเรามองว่าไม่ต้องอยากรวยและอยู่กันแบบง่ายเรียบง่าย เป็นพี่เป็นน้องไม่ต้องแก่งแย่งแข่งขันกัน

พวกเราได้ปฏิบัติธรรมมาแล้วและได้ฟังธรรมพ่อกัน มาเห็นของจริงชัดเจนได้มาใช้ในงานนี้และได้เห็นตัวอย่างที่เป็นตัวพ่อนิยามเลย และเราก็เป็นตัวบุญนิยาม เราฟังธรรมมาแล้วและมาเจอของจริง และได้เห็นความล่มสลายของคนที่มีพ่อนิยามเห็นมัยว่าน่าเกลียดแก่ไหนทำอะไรโดยเห็นแก่ตัวขนาดไหน ส่วนบุญนิยามมีความสุข เป็นพี่เป็นน้องกันหมดภาคใต้ภาคเหนือ สิกขมาตุเห็นว่าได้ประโยชน์มากที่พ่อกันเคยบอกไว้ ให้ตามอาตมา มาแล้วจะรู้ว่าอาตมาก็โอคร พวกเรารู้สึกได้ประโยชน์ตนประโยชน์ท่านตลอดเวลา.”

* เป็นสนามใหญ่

สมณะแก่นผา สารูปไป สมณะพุทธสถานภูผาฟ้า สัมภาษณ์วันที่ ๒๖ มี.ค. ๕๕

“ช่วงแรกยังไม่ตื่นตัวเท่าไรทำตัวเป็นกลางๆ ไม่ใส่ใจ ตอนนั้นเข้าใจตัวเองเป็นกลาง รู้สึกเป็นสิ่งที่ต้องฝัน เพราะสิ่งแวดล้อมหลายๆ อย่างไม่อำนวยความสะดวก แต่พอมารู้แล้วว่าเข้าใจได้แก่จั้น และรู้สึกตื่นตัวขึ้นได้ข้อมูลเพิ่มเติมและเข้าใจ การมาร่วมชุมนุมต้องนั่งอยู่เฉยๆ รู้สึกเมื่อยเพลียแต่ก็ไม่ลำบากเกินไป ปัจจุบันสบายแล้วไม่ต้องคิดอะไรมาก สมณะออกจากวัดเวลา ๐๕.๑๕น. มาที่ชุมนุม แต่ปัจจุบันอาตมา และกันเต็มทุก และท่านร่วมบุญ ไปปักกลดที่บ้านญาติธรรมซึ่งห่างจากที่นี่ประมาณ ๓ กิโลเมตร เดินมาและร่วมบิณฑบาตกับหมู่เวลาประมาณ ๐๖.๓๐ น. การไปบิณฑบาตมีบางวันที่มีคนมาร้องค่า พวกสามล้อ พวกแท็กซี่บางคนเหมือนจะเอาธรรมาสน เป็นฝ่ายที่เชียร์ทักษิณ ตอนนี้อาตมาเริ่มเข้าใจแล้วว่าที่พ่อกันนำพามา เพราะพวกเราเป็นพวกที่มีความนิ่ง ความสงบ เป็นจุดหนึ่งที่คนมาเห็นแล้วรู้สึกสบายใจ เพราะพื้นฐานคนไทยนับถือศาสนาพุทธเคารพนักบวชอยู่แล้ว ทำให้เขามั่นใจว่าจะไม่มีปัญหา เขาพาลูกเด็กเล็กแดงมาร่วมด้วยความสบายใจ และส่วนตัวของอาตมาก็สบายใจ ทุกเรื่องที่เขากระทบ แม้จะอยู่นานเท่าไรก็ไม่กังวล เหตุการณ์การเมืองครั้งนี้ได้ความรู้เยอะมาก จากเวทีปราศรัยและประชาชนที่เขาเข้ามาได้เห็นพลังของเขามีความพยายามที่จะช่วยกัน ได้เห็นว่าคนไทยตื่นตัวเรื่องประชาธิปไตยแล้ว การทำงานของญาติธรรมนำประทับใจ รู้สึกว่าพวกเราดีตัวชวนช่วยช่วยเหลือการงานและฝึกตัวเองหนักถือว่าเป็นรอบที่ยากพอสมควร เป็นสนามใหญ่ ทำอย่างไรที่เราจะหันมามองเข้าหาตัวเอง และไม่ได้ไปเอาเรื่องของทางโลกเรามาเน้นการปฏิบัติธรรม ถือว่าเหตุการณ์นี้เป็นโจทย์ให้เรามองฝึกตนเอง เราต้องพยายามเก็บประโยชน์ให้ได้ทุกเรื่อง.

นศ.ปธ.

▼ ต่อจากหน้า ๑

เวลาประมาณ ๐๕.๐๐ น. จนท.ตำรวจและจนท.ปอ.เด็กตั้งเดินทางถึงสวนบุญผักพืชและได้เร่งช่วยกันงมหาศพผู้ตายร่วมกับญาติธรรมซึ่งพยายามงมหาตั้งแต่เริ่มเกิดเหตุคือเวลา ๐๖.๓๐ น.แล้ว แต่ไม่เจอเนื่องจากน้ำลึกมากถึง ๘ เมตร และเมื่อจนท.มาช่วยงมหาแต่ก็ยังไม่เจอศพ จึงต้องประสานงานไปยัง สำนักงานปอ.เด็กตั้งที่กรุงเทพฯ จึงได้จนท.ที่มีนักประดาน้ำและอุปกรณ์ครบซึ่งใช้เวลาและความพยายามงมหาหลายรอบจึงได้พบศพในเวลา ๐๕.๕๕ น.แล้วได้นำศพไปยังสถาบันนิติวิทยาศาสตร์โรงพยาบาลธรรมศาสตร์ ทำการชันสูตรพร้อมกันนั้นเพื่อนของผู้ตายได้ใช้โทรศัพท์มือถือของผู้ตายติดต่อประสานไปยังญาติของผู้ตายซึ่งอยู่ที่ จ.สงขลา

ประวัติผู้ตาย ชื่อ นายสรวิชัย ราษฎร์ ชื่อเล่น นิค อายุ ๓๑ ปี บ้านเดิมอยู่ที่ บ้านน้ำน้อยใน ต.น้ำน้อย อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา มีพี่น้อง ๕ คน(หญิง ๓ คน ชาย ๒ คน) ผู้ตายเป็นบุตรชายคนเล็ก เรียนจบปริญญาตรี บริหารธุรกิจ สาขาการเงินการธนาคาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขาตั้งใจที่จะเรียนต่อปริญญาโทนิติศาสตร์ ซึ่งสอบได้และลงทะเบียนเรียบร้อยแล้ว แต่ต้องใช้เงินอีกจำนวนหนึ่งจึงคิดจะกลับไปหาพ่อที่บ้านทางภาคใต้ แต่ก็เกิดเหตุเสียก่อน

คุณนิค รู้จักและร่วมงานกับเพื่อนใหม่ของกลุ่มนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม(นศ.ปธ.)ในรุ่นปี'๕๑ เขาเป็นสมาชิกนศ.ปธ.

ที่จริงจกคนหนึ่ง เมื่อทางกลุ่มมีงานที่ต้องการความร่วมมือร่วมใจกัน เขาจะมาร่วมช่วยด้วยทุกงานไม่เคยขาดในช่วงที่เรียนอยู่(ม.รามฯ) ได้ไปช่วยงานร้านมังสวิรัตแผง ๒๒ ประมาณไม่ต่ำกว่า ๕ เดือน นิคเป็นคนมีน้ำใจเป็นที่รักของเพื่อนๆและพี่ๆน้องๆชาว นศ.ปธ. เมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อนเขาเป็นคนร่าเริงเบิกบาน รักความเป็นระเบียบ สะอาดสะอาด และค่อนข้างละเอียดลออ เขาถือคติว่าเมื่อมาช่วยร้านแผง ๒๒ ต้องช่วยงานก่อนจึงจะทานอาหารได้ และถ้ามีเงินเขาจะจ่ายค่าอาหารทุกครั้ง เรื่องของใช้ เขาก็ไม่ห่วงเมื่อเพื่อนจำเป็นต้องใช้และบางอย่างแม้เป็นของมีราคาก็ยกให้เพื่อนอย่างไม่เสียดายหรือห่วงหาวน ช่วงที่เรียนจบใหม่ๆ นิคเข้าทำงานในบริษัทพลังบุญ จำกัด อยู่ระยะหนึ่ง

ที่สาวได้นำศพน้องชายไปประกอบพิธีกรรมทางศาสนาที่บ้าน ใน จ.สงขลา โดยทางเครื่องบินในวันที่ ๑๕ มี.ย. ๕๕ ซึ่งมีกำหนดมาปณกิจในวันที่ ๒๓ มี.ย.๕๕ ที่วัดน้ำน้อยนอกมีสมณะจากสันตือโศก ๒ รูป คือ สมณะเมืองแก้ว ดิสสวโร และสมณะฟ้าไท สมชาติโก เดินทางโดยเครื่องบิน ส่วนชาว นศ.ปธ.จำนวน ๓๒ คน เดินทางโดยรถไฟ นอกจากนั้นยังมีสมณะ ๓ รูป และญาติธรรมจากทักษิณโศก ไปร่วมในพิธีวันที่ ๒๓ มี.ย. เวลา ๑๒.๓๐ น. สมณะฟ้าไท แสดงธรรม

หน้าศพ บรรยากาศเต็มไปด้วยผู้คนที่คุณสงบเขยั้น ถึงแม้ว่าการแสดงธรรมจะใช้โทรโข่งแทนไมโครโฟนซึ่งใช้การไม่ได้เพราะไฟฟ้าดับก็ตามแต่ผู้มาร่วมงานต่างตั้งอกตั้งใจฟัง เพื่อน้อมนำพระธรรมเข้ากล่อมเกล้าจิตใจให้คลายทุกข์ เข้าใจถึงสังขารของชีวิต และดำรงสติไว้เพื่อความไม่ประมาท

เวลา ๑๔.๓๐ น.เริ่มพิธีฌาปนกิจศพตามประเพณีทางภาคใต้ที่วัดน้ำน้อยนอก ผู้มาร่วมงานมีทั้งพระ(ประมาณ) ๔๐ รูป สมณะ ๕ รูป ชาว นศ.ปธ. ญาติธรรม และญาติพี่น้องของผู้ตายร่วมในพิธี หลายคนหลายท่านรวมทั้งเพื่อน นศ.ปธ. ต่างได้อนุสติกันถ้วนหน้าว่า *อายุนี้สั้นนัก อายุนี้สั้นนัก ชีวิตนี้ไม่แน่นอน...อาจมีวิบากอะไรมาตัดรอนได้ ไม่ควรประมาทในโลกอีกต่อไป.*

สัมภาษณ์สมณะเดินดิน ติกขวีโร

ข่าวโศกฉบับนี้มีข้อคิดที่ท่านสมณะเดินดิน ติกขวีโร ฝากไว้สำหรับผู้อ่านทุกท่าน ดังนี้ค่ะ

👉 ท่านได้ข้อคิดอะไรในงานอภิเษกที่ผ่านมาก?

งานปีนี้ ถือว่าเป็นปีที่มีเหตุการณ์สำคัญๆ หลายเหตุการณ์ด้วยกัน เป็นทั้งการเฉลิมฉลองการครองราชย์ครบ ๖๐ ปีของในหลวง เป็นทั้ง ๑๐๐ ปีชาตกาลของท่านพุทธทาส และเป็นทั้งการฉลองงานเล็กๆ ของข่าวโศก เนื่องจากครบ ๑๒ ปีของพ่อท่าน พวกเราก็น่าจะได้อะไรบางอย่างที่เราได้มาร่วมเกิดอยู่ในยุคสมัยของผู้ที่มีบุญญาบารมี แม้จะดูว่าเหตุการณ์บ้านเมืองจะมีปัญหาขึ้นมาอย่างนั้นอย่างนี้ก็ตาม แต่เราก็น่ามั่นใจว่า ด้วยบุญญาบารมีของคนที่สำคัญๆ ในแผ่นดินไทยนี้ น่าจะแก้ปัญหาทั้งหลายให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี

แม้แต่มีการทำโพล เขาก็พบว่า ชาวบ้านมีความสุขมากที่สุดในช่วงเฉลิมฉลอง ซึ่งข่าวโศกก็น่าจะมีความสุขมีความน่ายินดีได้มากกว่า เพราะเรามีศรัทธากับบุคคลที่สำคัญเกือบทุกๆ ท่าน เพียงแค่การที่เราได้สมาทานสัมมาทิฐิ ๑๐ แค่นี้ก็น่าจะมากด้วยความยินดีแล้ว หรือเพียงแค่คำตรัสของพระพุทธเจ้าที่ว่า ยิ่งกว่าเอกราชทั่วทั้งแผ่นดิน ยิ่งกว่าขึ้นสวรรค์าลัยก็ไม่ประเสริฐเท่ากับการเป็นโสดาบัน ถ้าเราเอาภูมิธรรมเพียงแค่นี้ เราก็น่าจะมากไปด้วยความยินดีแล้ว และนี่เป็นปีของปัญญามสมโภช ถ้าเราสามารถมีปัญญา อ่านหน้าตาของกิเลสที่ไม่รู้จักมันได้ง่ายๆ ได้มากเท่าไร เราก็น่าจะอยู่ด้วยความน่ายินดีมากขึ้นเท่านั้น

ในงานอภิเษกที่ผ่านมาข้อที่นำอันตรายก็คือ ๑. เรื่องอาหาร เรามีโรงบุญเป็นร้อยๆ โรงเลย และทำอาหารปรุงแต่งกันค่อนข้างมาก ผลไม้ก็มากซึ่งทุกๆ ปีเราตั้งใจที่จะจัดเลี้ยงคนภายนอก แต่มาๆ ไปๆ กลายเป็นว่าพวกเราที่กินกันเองมากกว่าทั้งเด็กและผู้ใหญ่ต้องเสียสุขภาพกัน เพราะอาหารปรุงแต่งมาก ไอศกรีมมาก มีอาหารที่ทำลายสุขภาพค่อนข้างที่จะมากก็เลยคิดว่าน่าจะได้ทบทวนกันว่าวัตถุประสงค์ของงานนี้เพื่อเบาสบายเรียบง่าย วันอ้อม

วันอด ฐิติกว่ามันจะออกไปทางวันอ้อม! แทน น่าจะมีการแก้ปัญหาอันอย่างไรในปีต่อไป แล้วก็ยังมีอันตรายที่เกิดจากการใช้โทรศัพท์มือถือ ซึ่งแต่ละชุมชนก็น่าจะกลับไปพิจารณากันว่า แต่ละคนที่ใช้มีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด เพื่อลดค่าใช้จ่ายของชุมชนและเพื่อป้องกันโทษภัยทั้งสุขภาพร่างกายและจิตใจด้วย และเรื่องของพลังงานที่กำลังใกล้จะหมดโลกก็น่าจะได้ไปช่วยกันคิดว่าเราน่าจะประหยัดพลังงานกันอย่างไรภายในชุมชนของเรา และจะหาพลังงานทดแทนกันได้อย่างไร ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่ข่าวโศกจะต้องตื่นตัวก่อนที่จะสาหัสสากรรจ์ยิ่งกว่านี้

👉 ที่พวกเราได้ไปร่วมชุมนุมกันมาที่ควนหลงหรือเปล้าคะ?

ควนหลงจากผลของการไปชุมนุมประท้วง(Protest)มา มีนิสิตวังชีวิตเขาเสนอข้อคิดที่เป็นคั่นช่องส่องโศก โดยเขามองว่าแม้แต่ระบบทักษิณโมด ก็มิในโศกที่เราไม่ควรจะประมาท ดังนี้

“ระบบทักษิณมีอยู่ในโศก” ระบบทักษิณที่เราได้ไปไล่กันมา เป็นเรื่องที่เราควรพิจารณาถวิลมาดูตนเองอย่างยิ่ง ประเด็นหนึ่งของการขับไล่ระบบทักษิณที่เราได้เจอ การโต้แย้งกลับ จากคนที่ยัง “รักทักษิณ” คือ ถ้าไม่เอาทักษิณแล้วจะเอาใคร? ตรงนี้เป็นจุดคล้ายๆ กับการดำเนินกิจการภายในองค์กรโศก กล่าวคือในวงการโศกทุกวันนี้ เราจะได้พบเหตุการณ์เช่นนี้ คือ “ถ้าเอาคนนี้ออก จะเอาใคร เราไม่มีคนทำงานแทน” เราจะพบเหตุการณ์ลักษณะนี้หลายองค์กร โดยเฉพาะร้านค้าต่างๆ ของข่าวโศก มีคนทำงานบางคนหวังดีต่อองค์กร แต่จิตวิญญาณเข้าไม่ถึงระบบ “บุญนิยม” คือขายสินค้าแพงเกินไป แล้วอ้างว่าหาเงินให้วัดแต่ผิดทฤษฎีบุญนิยม เราเรียกปัญหาพวกนี้ว่า “ปัญหาเชิงทฤษฎี” หลายที่หลายแห่งเจอกรณีนี้มากมาย แต่

กลับไม่สามารถสร้างความชัดเจนในองค์กรได้ เพราะกลัวไม่มีคนทำงาน นี่แหละ! ระบบอบ ทักษิณในโศก

ปัญหาของคนทำงานแต่ไม่ปฏิบัติธรรมเราเจอกันเสมอ แต่สุดท้ายแล้วคนเหล่านี้ต้องแพ้ภัยไปตามๆ กัน โดยสังจะจริงแท้ทีเดียว ทำให้เราเสียทั้งคน(เพราะผิดศีล) เสียทั้งงาน เสียกระบวนการ เพราะขาดความชัดเจนว่าจะเน้นปริมาณหรือคุณภาพ ไม่มีเป้าหมายหลักและเป้าหมายรอง

แนวคิดที่จะสร้างงานหาเงินมาสร้างถาวรวัตถุต่างๆมากมาย แล้วสร้างกลไกทางความคิด จนกระทั่งผลัดกันมาเป็นนโยบายรองรับความคิดตนเองนี่คือ “ระบบอบทักษิณ” แล้วปัญหาที่ตามมาคือ หนี้สินมากขึ้น กิจการขาดความประณีตประหยัด การเร่งรัดพัฒนาวัตถุมากไป ขยายงานเกินตัว ประเด็นนี้สำคัญมาก ที่ทำให้ข่าวโศกทั่วไปมองไม่ออก เฉกเช่นเดียวกับ “ระบบอบทักษิณ” ที่ยังมีผู้คนหลงใหลไม่จัดจาง

👉 อีกไม่กี่วันจะเข้าพรรษาท่านอยากจะทำอะไรให้กับญาติธรรมคะ ?

ทำอย่างไรที่พวกเราจะปฏิบัติธรรมกัน ได้แบบที่พ่อท่านต้องการพ่อท่านยกตัวอย่างว่าเหมือนคนไปจุดคันหาสมบัติ หาเพชรนิลจินดา หาทองคำในบ่อสมบัติ เขายังจุดไปยิ่งเจอยิ่งพบมากเท่าไร เขายังตื่นตาตื่นใจที่ได้สมบัติ เป็นทองก็ดี เป็นเพชรนิลจินดาก็ดี เขาก็ยิ่งจะลงมือลงแรง ยิ่งจุดหามากขึ้นไปด้วยความสุข

แต่สิ่งที่เรากำลังจุดหากัน มันมีค่ายิ่งกว่าโคตรเพชรยิ่งกว่าอัญมณีที่มีค่าใดๆ มันที่สุดยอดของทรัพย์สมบัติ ที่พระพุทธเจ้าท่านได้ค้นพบสมบัติอันวิเศษนี้มาให้กับมนุษยชาติ แต่เราไม่ค่อยได้เกิดความยินดี ก็เพราะเราไม่ค่อยได้มีเวลาทบทวนสมบัติอันวิเศษของพระพุทธเจ้านี้ เราสักแต่ทำตามหมู่กลุ่มเขาไปอย่างนั้นๆ เขาพากันมั่งๆกับมั่งๆกับเขาด้วย กินไปกินมาระหว่างกินมั่งๆกับกินกาละมังแทบไม่

ต่างกัน เขาพากันข้าวมือเดียวก็กินไปกับเขาด้วย เขาพาทำงานฟรีไม่มีเงินเดือนก็ทำไปอย่างนั้นๆ โดยไม่ได้เอามาพิจารณาถึงความวิเศษความสุข ที่เราได้ไปทำนั้นมันเป็นความวิเศษยอดเยี่ยมอย่างไรที่เราได้ไปทำสิ่งนั้น

โยมปราณีที่ป่วยเป็นโรคมะเร็งหมอบอกว่าจะตายภายใน ๖ เดือน แต่ถ้าเราเข้าไปคุยด้วยจะรู้ว่า ยาสำคัญที่ทำให้โยมปราณีอยู่มาได้เกิน ๖ ปีแล้วนี่ ยาสำคัญนั้นก็คือจิตใจที่มีปิติ มีความยินดีที่ได้ไปช่วยขายอาหารมังสวิรัตที่ชมร.เชียงใหม่ โยมปราณีจะเล่าอย่างปลื้มปีติว่า ได้ไปช่วยชีวิตสัตว์ได้ไปช่วยทำงานให้พระโพธิสัตว์ คิดเมื่อไหร่ก็มีความปิติยินดีมากเท่านั้น

แต่พวกเราปฏิบัติธรรมกัน เราไม่ค่อยมองเห็นสิ่งดีงามที่พวกเราได้ทำกัน เราจะไปเพ่งเล็งเล้าหรือจมอยู่เฉพาะกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะให้ได้ตั้งใจของเราเท่านั้น มันก็เลยทำให้เราปฏิบัติธรรมแบบไม่ค่อยมีกำลังแห่งความยินดี ไม่มีอภิเชษฐ (Appreciate) กันเท่าไร

ดังนั้นจะเข้าพรรษาแล้วนี่ เราก็คงจะถือว่าเป็นอภิสิทธิ์จิตสมัย เป็นกาลอันสำคัญอันหนึ่งที่เราจะได้ทำความเจริญรุ่งเรือง ในอธิศีล อธิจิต อธิปัญญาของเรา กำลังของเราจะเพิ่มขึ้นมาได้ ก็เพราะว่าเราพยายามที่จะมีเวลาอ่านจิตใจ มีเวลาทบทวนสภาวะธรรม เห็นถึงความวิเศษ เห็นถึงความดีงาม ความยอดเยี่ยมที่จิตของเรา มันมีผลอะไรเกิดขึ้นบ้าง จากการที่เราละอบายมุขได้ จากการที่เราถือศีล ๕ ได้ จากการที่เรากินมังสวิรัตได้ ถ้าเรามีเวลาทบทวนวิมุติเหล่านี้ซึ่งเป็นทรัพย์อันวิเศษของพระพุทธเจ้า ก็น่าจะทำให้เรากำลังที่จะพุ่งเดินกันต่อไปเหมือนชาวโลกก็กระที่เข้าไปเจอบ่อสมบัติที่มีเพชรนิลจินดาซ่อนเอาไว้ เขาก็จะทุ่มเทศุดแรงเกิดเพื่อเอาเพชรนิลจินดาที่มีอยู่ให้ได้ได้ฉับเดียวกัน

บันทึกภาพ

▼ ต่อจากหน้า ๑๒

(using his moral influence to calm the country during political turmoil)

บรรดาราชวงศ์และประมุขของรัฐจากทั่วโลกกำลังมุ่งสู่กรุงเทพฯ เพื่อเฉลิมฉลองในวาระนี้ ซึ่งจะมีทั้งการแสดงพลุดอกไม้ไฟ งานจัดเลี้ยงและขบวนเรือพระราชพิธี

ประเทศไทยประกาศให้มีการหยุด ๕ วัน สำหรับการเฉลิมฉลองครั้งนี้

ประมุขของรัฐและตัวแทนราชวงศ์จาก ๒๕ ประเทศ อาทิ จักรพรรดิอากิฮิโตะแห่งญี่ปุ่น, เจ้าฟ้าชายแอนดรูว์ แห่งบริเตน, พระราชินีบีทริกซ์ แห่งเนเธอร์แลนด์, สมเด็จพระราชาธิบดีแห่งบรูไน, สมเด็จพระราชาธิบดีคาร์ลที่ ๑๖ กุสตาฟ และสมเด็จพระราชินีซิลเวีย แห่งเดนมาร์ก, สมเด็จพระราชาธิบดีเลอดีที่ ๓ จะเข้าร่วมเหตุการณ์นี้ด้วย

ประชาชนชาวไทยเฉลิมฉลองวาระนี้อย่างไม่เป็นทางการนานเป็นสัปดาห์ โดยที่ทุกคนไม่ว่าจะเป็นคนเดินถนน คนทำงานออฟฟิศ ข้าราชการ พ่อค้า ฆลย ต่างสวมเสื้อสีเหลืองเพื่อแสดงความจงรักภักดีต่อ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเขา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ขึ้นครองราชย์เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๔๘๙ หลังการเสด็จสวรรคตของพระเชษฐาธิราช พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

แม้ว่าโครงสร้างของระบอบการปกครองจะจำกัดอำนาจของกษัตริย์ แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็ทรงใช้พระบารมีแก้ไขวิกฤตทางการเมือง ทำให้พรรคการเมืองที่เป็นปรปักษ์ต่อกันจับมือกันเพื่อสร้างความสันติและความเสถียรของประเทศ

ในเดือนเมษายน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประมุขศาลฎีกาเข้าเฝ้าฯ พร้อมประมุขฝ่ายนิติบัญญัติ และประมุขฝ่ายบริหารทรงกล่าวเตือนและแนะแนวทางแก้ปัญหาวิกฤตของชาติ ซึ่งส่งผลให้การเลือกตั้งที่ไม่ชอบธรรมด้วยกฎหมายก่อนหน้านั้นเป็นโมฆะ และต้องมีการเลือกตั้งใหม่กำหนดมีขึ้นในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๙ ขณะนี้กำลังรอโปรดเกล้าฯ

ประชาชนชาวไทยเกือบทั้งหมดเคารพและจงรักภักดีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเขา เพราะพระองค์ทรงเสียสละและทรงงานหนักเพื่อช่วยเหลือประชาชนของพระองค์”

สำหรับ มติชน และ หนังสือในเครือเตรียมพร้อมรับมือเหตุการณ์นี้ล่วงหน้า เพื่อให้ได้เรื่องราวอันหน้าประทับใจ

บันทึกไว้ในความทรงจำของพลกนิกรทั่วหัวและสากล

(นสพ.มติชน ฉบับวันที่ ๑๓ มิ.ย.๔๕)

อนุสาสนีฯ

▼ ต่อจากหน้า ๑๒

และอะไรที่ทำให้พสกนิกรจงรักภักดีต่อพระองค์เสมอมาจนปัจจุบัน ตรงนี้คงไม่ต้องตอบ เพราะพระราชกรณียกิจที่ทรงปฏิบัติเพื่อประโยชน์สุขแก่มหาชนชาวสยามนั้นมากมายมหาศาล ยกที่จะพรรณนาให้หมดสิ้นได้ถึงแม้จะเอาท้องฟ้ามาเป็นแผ่นกระดาษเอาน้ำในมหาสมุทรเป็นหมึก จดจารจารึกพระมหากุศลคุณของพระองค์ก็คงไม่พอ สิ่งสำคัญ ยังมีพระอนุสาสนีปาฏิหาริย์ ที่นำมาซึ่งความเจริญ ความผาสุกร่มเย็น และความสามัคคีมาสู่ประชาชนชาวไทยอย่างอัศจรรย์

อนุสาสนีปาฏิหาริย์ คืออะไร อนุสาสนีปาฏิหาริย์ คือคำสอนที่เป็นจริงสอนให้เห็นจริง นำไปปฏิบัติได้ผลสมจริงเป็นอัศจรรย์

อนุสาสนีปาฏิหาริย์ในที่นี้ หมายถึง พระราชดำรัส และพระบรมราโชวาท ที่พระองค์ตรัสพระราชทานแก่บุคคลหลากหลายสาขาที่เข้าเฝ้าฯ ในโอกาสต่างๆ ซึ่งนั่นก็คือ พระอนุสาสนีที่ปฏิบัติได้จริงและเห็นผลจริง

พระราชดำรัส และพระบรมราโชวาท หรือพระอนุสาสนีปาฏิหาริย์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว นั้นประกอบไปด้วยคุณลักษณะพิเศษ ๖ ประการ คือ

- ๑.กัมภีรภาพ ลุ่มลึก
- ๒.สิทธิฐกะ งดงามสละสลวย
- ๓.ปิยวาจา ไพเราะ
- ๔.สารัตถะ เปี่ยมไปด้วยสารประโยชน์
- ๕.สุวิหิตะ เข้าใจง่ายไม่ต้องตีความ (แต่คนมักจะไม่ตีความเข้าใจตัวเองเสมอ) และ
- ๖.อรรถสาธกะ เมื่อปฏิบัติแล้วจะเกิดประโยชน์สุขและความสำเร็จแก่ผู้ปฏิบัติอย่างแท้จริง

ใครที่เคยฟังหรือได้อ่าน จะรู้ว่าพระราชดำรัส พระบรมราโชวาทของพระองค์นั้น มีลักษณะพิเศษดังที่กล่าวมาจริง

พระราชดำรัสทั้งหลายทั้งปวงในทุกๆ เรื่องและทุกโครงการที่พระองค์มีพระราชดำริขึ้นมาก็เป็นเรื่องที่ปฏิบัติได้ และเห็นผลสมจริง อย่างเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ก็เป็นที่ประจักษ์ไปทั่วโลก ที่แม้ตอนนี้สหประชาชาติก็ยังจะนำไปเป็นนโยบายในการช่วยเหลือประเทศต่างๆ โดยเฉพาะประเทศที่ยากจน

หลายครั้งหลายครา ที่เหตุการณ์ในบ้านเมืองเกิดความไม่ปกติสุข บางครั้งบานปลายพระองค์ก็ทรงแก้ไขด้วยอนุสาสนีปาฏิหาริย์ สยบความวุ่นวายทั้งหลายได้ทุกครั้ง เป็นที่ปลาบปลื้มใจของปวงพสกนิกร นับว่าพระองค์ทรงเป็นนาคของประชาชนชาวไทยอย่างแท้จริง

ใครก็ตามที่น้อมรับเอากระแสพระราชดำรัสและพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไปประพฤติปฏิบัติอย่างจริงจังสม่ำเสมอแล้ว อนุสาสนีปาฏิหาริย์นั้นย่อมบังเกิดผลแก่ผู้นั้นทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรงตนเองย่อมประสบกับความ สุข ในชีวิตและหน้าที่การงาน ทางอ้อมคนอื่นก็จะอยู่เป็นสุขไม่เดือดร้อน

พระอนุสาสนีปาฏิหาริย์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ในโอกาสนี้จะขออัญเชิญพระราชดำรัส

และพระบรมราโชวาทในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ตรัสแก่บุคคลหลากหลายสาขาที่เข้าเฝ้าฯ ในโอกาสต่างๆ เพื่อให้เห็นถึงลักษณะพิเศษต่างๆ ดังนี้

ด้านความรักชาติ “...คนไทย รักษาชาติ รักษาแผ่นดินเป็นปึกแผ่นมั่นคงมาได้ด้วยสติ ปัญญา ความสามารถ และด้วยคุณความดี อิศราภาพ เสรีภาพ ความร่มเย็นเป็นสุข ตลอดจนความเจริญทุกอย่างที่มีอยู่บัดนี้เราทั้งหลายในปัจจุบันจึงต้องถือเป็นหน้าที่รับผิดชอบอย่างสำคัญในอันที่จะรักษาคุณความดี พร้อมทั้งจิตใจที่เป็นไทยไว้ให้มั่นคงตลอดไป...”

ด้านความมั่นคง “...การป้องกันประเทศ ชาตินั้นเป็นงานส่วนรวม ที่ทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือกันทำทั้งทหารและพลเรือน จึงจำเป็นต้องรักษาความสามัคคีในชาติ รักษาความร่วมมือร่วมใจของคนในชาติไว้ทุกเมือง โดยไม่ยอมปล่อยให้ผู้ใด สิ่งใด มาแบ่งพวก แบ่งฝ่ายคนในชาติไทยเป็นอันขาด...”

ด้านสามัคคี “...สามัคคี คือการเห็นแก่บ้านเมือง และช่วยกันทุกวิถีทางเพื่อที่จะสร้างบ้านให้เข้มแข็ง ด้วยการเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตอย่างตรงไปตรงมา นึกถึงประโยชน์ส่วนรวมเพราะประโยชน์ส่วนรวมนั้น คือความมั่นคงของบ้านเมือง...”

ด้านความซื่อสัตย์สุจริต “...ผู้ที่มีความสุจริตและบริสุทธิ์ใจ แม้จะมีความรู้น้อยก็ย่อมทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวมได้มากกว่าผู้มีความรู้มากแต่ไม่มีความสุจริตไม่มีความบริสุทธิ์ใจ...”

ด้านกฎหมายและสังคม “...การรักษาความยุติธรรมในแผ่นดิน ไม่ควรจะต้องเพียงแต่ชอบเขตของกฎหมาย จำเป็นต้องขยายออกไปให้ถึงศีลธรรมจรยา ตลอดจนเหตุและผลตามความเป็นจริงด้วย...”

ด้านการบริหารประเทศ “...การแก้ปัญหาหนึ่ง ถ้าไม่ทำให้ลูกเหตุถูกทาง ด้วยความรอบคอบระมัดระวัง มักจะกลายเป็นการเพิ่มปัญหาให้มากและยุ่งยากขึ้น แต่ละฝ่ายจึงควรจะต้องใจพยายามทำความเข้าใจให้กระจ่างและเที่ยงตรง เพื่อจักได้สามารถเข้าใจปัญหา และเข้าใจกันละกันอย่างถูกต้อง...”

ข้าราชการพลเรือน “...ในการปฏิบัติราชการนั้น ขอให้ทำหน้าที่เพื่อหน้าที่ อย่านึกถึงบำเหน็จรางวัลหรือผลประโยชน์ให้มาก ขอให้ถือว่าการทำหน้าที่ได้สมบูรณ์ เป็นรางวัลและประโยชน์อย่างประเสริฐ จะทำให้บ้านเมืองไทยของเรายั่งยืนเป็นสุขและมั่นคง...”

ข้าราชการตำรวจ “...ตำรวจที่แท้จริงจะต้องทราบ และตระหนักถึงความรับผิดชอบในหน้าที่ รวมทั้งจะต้องมีวินัยอย่างเคร่งครัด มีความขยัน พากเพียร มีความกล้าหาญอดทน และมีสติยั้งคิดอย่างสูง พร้อมทั้งต้องมีและต้องรักษาความสุจริตไว้ให้มั่นคงทุกเมื่อ...”

ข้าราชการทหาร “...ทหารทุกคนควรสังวรระวังตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตน ด้วยความเอาใจใส่ ด้วยความกล้าหาญและด้วยความสามัคคี ให้เป็นคุณแก่ประเทศชาติอย่างแท้จริง พร้อมทั้งเตรียมกายเตรียมใจให้แข็งแกร่ง ในอันที่จะเผชิญเหตุการณ์ทุกอย่างได้เสมอด้วยความไม่ประมาท...”

ด้านการทำงาน “...การทำงานใดๆ ไม่

ว่าใหญ่หรือเล็ก ควรอย่างยิ่งที่จะตั้งเป้าหมาย ขอบเขตและหลักการไว้ให้แน่นอน เพราะจะช่วยให้สามารถปฏิบัติมุ่งเข้าสู่ผลสำเร็จได้ โดยตรงและถูกต้องพอเหมาะพอดี เป็นการป้องกันและขจัดความล่าช้า ความสิ้นเปลือง ความเสียเปล่าทุกอย่างได้อย่างสิ้นเชิง...”

ด้านการศึกษา “...ครูนั้นจะต้องให้ความรู้แก่เด็กฯ ด้วยความเมตตา ด้วยความหวังดี คือ ด้วยความเมตตาต่อผู้ที่เป็นลูกศิษย์ และด้วยความหวังดีต่อส่วนรวม เพราะถ้าส่วนรวมประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้ ส่วนรวมก็ไปรอด...”

ด้านการเกษตร “...ถ้าไม่มีพ่อก ทั้งในด้านการบริโภค หรือใช้เพื่อการเกษตรและอุตสาหกรรมแล้ว ประเทศชาติไม่มีทางที่เจริญได้...”

ด้านการพัฒนา “...ประเทศชาติกำลังพัฒนาในทุกด้าน และต้องการความสามัคคี ความสงบเรียบร้อย ผลดีทั้งปวงดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้ด้วยประชาชนมีหลักของใจอันมั่นคง มีศรัทธาและปัญญาอันถูกต้อง และปฏิบัติตนอยู่ในทางที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม...”

ด้านการศึกษา “...นักกีฬาที่ดี นอกจากมีการแสดงทั้งในทางกายในทางสมอง คือ ใจ ความคิดและวิทยาการแล้ว ก็ต้องมีจิตใจเป็นนักกีฬา อันนี้จะทำให้มีชัยเหมือนกัน ถ้าแสดงตนเป็นคนที่มีจิตใจเป็นนักกีฬาแล้ว จะทำให้ใจเย็นขึ้น เกิดเรื่องอะไรก็สามารถที่จะแก้ปัญหาได้...”

เด็กและเยาวชน “...นักเรียนที่ยังคงก่อเรื่องวิวาท จนเกิดความเสียหายแก่ตนเองแก่โรงเรียน ขอให้สำนึกว่าการกระทำเช่นนั้น อาจกลายเป็นการทำลายอนาคตของตนไปได้อย่างคาดไม่ถึง ฉะนั้นขอให้พยายามฝึกฝนอบรมตนให้มีค่าเป็นคนเต็มคน ให้เป็นคนดี มีประโยชน์ให้จงได้...” ฯลฯ

ดังนั้น บุคคลใดที่ยึดมั่นในพระราชดำรัส และพระบรมราโชวาทของพระองค์อย่างเคร่งครัดแล้ว เชื่อได้ว่าปาฏิหาริย์คือ ความสงบสุข ความร่มเย็น ความเจริญรุ่งเรืองย่อมเกิดแก่บุคคลนั้นอย่างแน่นอน

จะเป็นนักการเมือง ข้าราชการ ตำรวจ ทหาร ประชาชน นิสิตนักศึกษา ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ หากปฏิบัติได้ตามที่พระองค์ตรัสสอนตนเองก็เจริญ ประเทศชาติก็เจริญด้วย

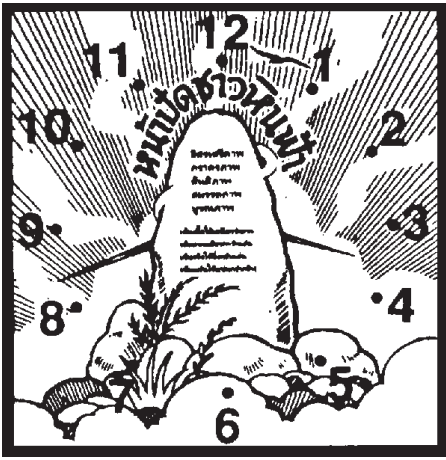
นี่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของพระราชดำรัส และพระบรมราโชวาทในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ควรอย่างยิ่งที่หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนควรต้องทำให้แพร่หลาย ทั้งแผ่นดินไทย รวมถึงบรรดาสื่อต่างๆ ทั้งวิทยุ โทรทัศน์ (มีช่อง ๑ ที่อัญเชิญนำเสนออยู่ทุกวัน) และหนังสือพิมพ์ ควรที่จะอัญเชิญมานำเสนอเพื่อให้ทุกคนได้รับรู้และปฏิบัติตามที่พระองค์ทรงสอน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติคุณของพระองค์อีกทางหนึ่งด้วย

และในปี ๒๕๔๐ ที่จะถึงนี้ เป็นปีมหามงคลพิเศษอีกปีหนึ่ง คือ เป็นปีที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ ๘๐ พรรษา

ดังนั้น พสกนิกรชาวไทยทั้งหลายจึงควรตั้งใจประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดีตามพระอนุสาสนีปาฏิหาริย์ในพระองค์ท่าน เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลให้ทรงพระเกษมสำราญตราบถ้วนนิจนิตย์.

(นสพ.โพสทูเดย์ ฉบับวันที่ ๑๑ มิ.ย.๔๕)

เจริญธรรม สำนักคิด พบกับ นสพ.ชาวโศก ฉบับที่ ๒๙๑ (๓๐๓) ปีกษ์หลัง มิถุนายน ๒๕๔๙

ขอแก้ไขข้อผิดพลาด(ในคอลัมน์นี้ของฉบับที่แล้ว) แก้ไขชื่อนายหินเหล็ก เป็น นายหินเหล็ก -ขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

สำหรับข่าวความเคลื่อนไหวของชาวเรานำมาฝากกัน ดังนี้

๖. เภษการ...ที่หมู่บ้านชุมชนราชธานี โศก เวลาถึงงานอบรมนักเรียน ทางคณะครูก็จะให้สร.สัมมาสิกขาฯ เป็นผู้รับผิดชอบงานอบรมทั้งหมด คือ เป็นการเรียนแบบบูรณาการ นักเรียนก็ได้ลงมือปฏิบัติจริง ไม่ว่าจะเป็นที่เลี้ยงประจำกลุ่ม,เป็นพิธีกร,เป็นผู้นำออกกำลังกาย,นำเสนอและสาธิตมารยาทไทย,นำเสนอทางการ,สาธิตงานอาชีพ (เช่น สาธิตทำน้ำเต้าหู้,ปาท่องโก๋,บัวลอย,อาหารต่างๆ,น้ำยาซักผ้า,น้ำยาล้างจาน เป็นต้น) พาน้องๆปฏิบัติงานตามฐานงานต่างๆ รวมถึงไปเวลาอนอกก็ไปพักกับนักเรียนที่มาอบรมด้วย ฯลฯ

ที่ผ่านมา นร.สัมมาสิกขาฯ ได้ทำงานอบรมไปแล้วทั้งหมด ๖๑ รุ่น รุ่นนี้(๑๘-๒๒ พ.ค.๔๙)เป็นรุ่นที่ ๖๒ เป็นนักเรียน ป.๕-๖ จาก รร.เบงท่าลาด อ.ตำบองทาบ จ.สุรินทร์ ทางคณะครูสัมมาสิกขาฯ ได้มอบหมายให้นร.สัมมาสิกขาฯ ชั้น ม.๓ รับผิดชอบการอบรมครั้งนี้

ตอนที่ถึงจังหวัดสังเกตุการณ์ ก็มีความเป็นห่วงอยู่ว่า นร.ชั้น ม.๓ จะทำหน้าที่ได้ดีหรือเปล่า เพราะเป็นการรับงานครั้งแรกของพวกเขา ลึกซึ้งมากถ้าข้ามฝืนก็พาปะดาวบุญไปรักษาสุขภาพที่สันตโศก ส่วนลึกซึ้งมากเท่าที่ก็ต้องมาเป็นที่ปรึกษาอย่างเต็มตัวเป็นครั้งแรก

ก่อนถึงวันอบรม มีการประชุมเตรียมงาน แบ่งงานกันว่า ใครจะรับผิดชอบทำหน้าที่อะไรบ้าง ใช้เวลาไม่นานในการประชุมเพราะแต่ละคนต่างก็พร้อมที่จะรับผิดชอบงานต่างๆ

ตลอด ๔ คืน ๕ วันของงานอบรมแทบไม่น่าเชื่อเลยว่า งานทุกอย่างดำเนินไปได้ อย่างราบรื่น มีปัญหาไม่มากนัก ซึ่งเป็นเรื่องของรายละเอียดปลีกย่อย สังเกตดูเด็กนักเรียนที่มาอบรมก็สนุกสนาน ให้ความร่วมมือด้วยดีในทุกๆกิจกรรม และต่างก็ประทับใจ หลายคนอยากอยู่ต่อ ไม่อยากกลับบ้าน

หลังจบงาน ก็มาสรุปงานกันทันที ว่าการทำงานครั้งนี้เป็นอย่างไร ประสพผลสำเร็จมากน้อยแค่ไหน โดยให้นักเรียนแต่ละคนประเมินตนเองด้วยว่า การทำงาน

ครั้งนี้ให้คะแนนตนเองกี่เปอร์เซ็นต์ นักเรียนส่วนมากก็จะให้คะแนนตนเองประมาณ ๘๐-๘๕ % นับว่าเขาประเมินตนเองได้ตรงความจริง มีบางคนก็จังหวัดมีความเห็นส่วนตัวว่า อยากให้คะแนนเขามากกว่านี้อีก เพราะมีความรับผิดชอบสูง ประสานงานได้ดี เชื่อมการอบรมครั้งนี้ จังหวัดต้องยกปีกให้ เพราะประสพผลสำเร็จเกินคาด ซึ่งผลสำเร็จนั้นน่าจะอยู่ที่

- ๑.ความสามัคคีของทุกๆ คน
- ๒.ความมีน้ำใจ ช่วยเหลือกัน ไม่ทอดทิ้งกัน
- ๓.มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
- ๔.ประสานงานดี มีการติดต่อไว้ล่วงหน้า และติดตามงานไม่ปล่อยวาง(อย่างไม่ถูกรรรม)
- ๕.จะทำอะไร ปรึกษาหารือผู้ใหญ่เสมอ สงสัยแล้วถาม

- ๖.อ่อนน้อมถ่อมตน
- ๗.มีความกระตือรือร้น

นี่คือ เหตุแห่งความสำเร็จ ทำให้จังหวัดและผู้ใหญ่หลายคนในชุมชนประทับใจพวกเขามาก คาดไม่ถึงว่า เขาจะทำได้ขนาดนี้ ก็ขออนุโมทนา กับ นร.สัมมาสิกขาฯ ชั้น ม.๓ ทุกคนที่ได้ทุ่มเททำงานจนประสพผลสำเร็จ...สาธุ ส่วนหน่วยงานที่ไหนจะเอาไปประยุกต์ใช้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบอยู่ก็ได้นะ...จิดๆ

๖. เษการ...ที่หมู่บ้านชุมชนราชธานี โศก เวลาถึงงานอบรมนักเรียน ทางคณะครูก็จะให้สร.สัมมาสิกขาฯ เป็นผู้รับผิดชอบงานอบรมทั้งหมด คือ เป็นการเรียนแบบบูรณาการ นักเรียนก็ได้ลงมือปฏิบัติจริง ไม่ว่าจะเป็นที่เลี้ยงประจำกลุ่ม,เป็นพิธีกร,เป็นผู้นำออกกำลังกาย,นำเสนอและสาธิตมารยาทไทย,นำเสนอทางการ,สาธิตงานอาชีพ (เช่น สาธิตทำน้ำเต้าหู้,ปาท่องโก๋,บัวลอย,อาหารต่างๆ,น้ำยาซักผ้า,น้ำยาล้างจาน เป็นต้น) พาน้องๆปฏิบัติงานตามฐานงานต่างๆ รวมถึงไปเวลาอนอกก็ไปพักกับนักเรียนที่มาอบรมด้วย ฯลฯ

๖. เษการ...ที่หมู่บ้านชุมชนราชธานี โศก เวลาถึงงานอบรมนักเรียน ทางคณะครูก็จะให้สร.สัมมาสิกขาฯ เป็นผู้รับผิดชอบงานอบรมทั้งหมด คือ เป็นการเรียนแบบบูรณาการ นักเรียนก็ได้ลงมือปฏิบัติจริง ไม่ว่าจะเป็นที่เลี้ยงประจำกลุ่ม,เป็นพิธีกร,เป็นผู้นำออกกำลังกาย,นำเสนอและสาธิตมารยาทไทย,นำเสนอทางการ,สาธิตงานอาชีพ (เช่น สาธิตทำน้ำเต้าหู้,ปาท่องโก๋,บัวลอย,อาหารต่างๆ,น้ำยาซักผ้า,น้ำยาล้างจาน เป็นต้น) พาน้องๆปฏิบัติงานตามฐานงานต่างๆ รวมถึงไปเวลาอนอกก็ไปพักกับนักเรียนที่มาอบรมด้วย ฯลฯ

มา เรื่องนี้เป็นความรู้สึกของคนบางคนที่เขาวิจารณ์มา จึงหืดเห็นว่า เป็นเรื่องดีก็ขอขอบคุณก็แล้วกัน เขาวิจารณ์ว่า สมณะกรรมกร กุศล เป็นโค้ชที่ชาญฉลาด ชัดตรง แม่นประเด็น ลึกซึ้งมาตุใจขวัญ เป็นแบบอย่างที่ดีงามในการใช้กายกรรม วชิกรรม หรือแนวคิดที่ใช้สัปปริสธรรมนี้มนวล ส่วน **ป่าพื้นบุญ อุปน้อย** ผู้เคยถูกรรรมหนักในชีวิตของการปฏิบัติธรรมก็เป็นผู้นำธรรมะและประสบการณ์ของตนเองช่วยเหลือผู้อื่นอย่างมีไฟ ไม่ย่อท้ออะไรง่าย ๆ นอกจากนี้ยังมีผู้ประทับใจสมณะเดินดิน ที่บ้านราชฯเมืองเรือด้วยนะซะ แม้ท่านจะไม่ได้อยู่ที่ปฐมฯ แต่ก็ มีชาวปฐมฯบอกจังหวัดว่า ท่านเป็นกำลังใจ และเป็นตัวอย่างที่ดีงาม... ล่าสุดชาวปฐมฯ ก็มีโรงพลาภิบาลให้ชาวโศกได้รักษาตัวเหมือนโรงพยาบาลแล้วนะซะ ชาวโศกคนใดสนใจติดต่อสอบถามหารายละเอียดได้ที่ **ทญ.ฟากฟ้าหนึ่ง โศกตระกูล นะซะ** ส่องปฐมฯ คราวนี้ ก็ขอส่งกันเล็กน้อยๆ แค่นี้ก่อนนะซะ...จิดๆ

๖. เษการ...ที่หมู่บ้านชุมชนราชธานี โศก เวลาถึงงานอบรมนักเรียน ทางคณะครูก็จะให้สร.สัมมาสิกขาฯ เป็นผู้รับผิดชอบงานอบรมทั้งหมด คือ เป็นการเรียนแบบบูรณาการ นักเรียนก็ได้ลงมือปฏิบัติจริง ไม่ว่าจะเป็นที่เลี้ยงประจำกลุ่ม,เป็นพิธีกร,เป็นผู้นำออกกำลังกาย,นำเสนอและสาธิตมารยาทไทย,นำเสนอทางการ,สาธิตงานอาชีพ (เช่น สาธิตทำน้ำเต้าหู้,ปาท่องโก๋,บัวลอย,อาหารต่างๆ,น้ำยาซักผ้า,น้ำยาล้างจาน เป็นต้น) พาน้องๆปฏิบัติงานตามฐานงานต่างๆ รวมถึงไปเวลาอนอกก็ไปพักกับนักเรียนที่มาอบรมด้วย ฯลฯ

๖. เษการ...ที่หมู่บ้านชุมชนราชธานี โศก เวลาถึงงานอบรมนักเรียน ทางคณะครูก็จะให้สร.สัมมาสิกขาฯ เป็นผู้รับผิดชอบงานอบรมทั้งหมด คือ เป็นการเรียนแบบบูรณาการ นักเรียนก็ได้ลงมือปฏิบัติจริง ไม่ว่าจะเป็นที่เลี้ยงประจำกลุ่ม,เป็นพิธีกร,เป็นผู้นำออกกำลังกาย,นำเสนอและสาธิตมารยาทไทย,นำเสนอทางการ,สาธิตงานอาชีพ (เช่น สาธิตทำน้ำเต้าหู้,ปาท่องโก๋,บัวลอย,อาหารต่างๆ,น้ำยาซักผ้า,น้ำยาล้างจาน เป็นต้น) พาน้องๆปฏิบัติงานตามฐานงานต่างๆ รวมถึงไปเวลาอนอกก็ไปพักกับนักเรียนที่มาอบรมด้วย ฯลฯ

๖. เษการ...ที่หมู่บ้านชุมชนราชธานี โศก เวลาถึงงานอบรมนักเรียน ทางคณะครูก็จะให้สร.สัมมาสิกขาฯ เป็นผู้รับผิดชอบงานอบรมทั้งหมด คือ เป็นการเรียนแบบบูรณาการ นักเรียนก็ได้ลงมือปฏิบัติจริง ไม่ว่าจะเป็นที่เลี้ยงประจำกลุ่ม,เป็นพิธีกร,เป็นผู้นำออกกำลังกาย,นำเสนอและสาธิตมารยาทไทย,นำเสนอทางการ,สาธิตงานอาชีพ (เช่น สาธิตทำน้ำเต้าหู้,ปาท่องโก๋,บัวลอย,อาหารต่างๆ,น้ำยาซักผ้า,น้ำยาล้างจาน เป็นต้น) พาน้องๆปฏิบัติงานตามฐานงานต่างๆ รวมถึงไปเวลาอนอกก็ไปพักกับนักเรียนที่มาอบรมด้วย ฯลฯ

๖. เษการ...ที่หมู่บ้านชุมชนราชธานี โศก เวลาถึงงานอบรมนักเรียน ทางคณะครูก็จะให้สร.สัมมาสิกขาฯ เป็นผู้รับผิดชอบงานอบรมทั้งหมด คือ เป็นการเรียนแบบบูรณาการ นักเรียนก็ได้ลงมือปฏิบัติจริง ไม่ว่าจะเป็นที่เลี้ยงประจำกลุ่ม,เป็นพิธีกร,เป็นผู้นำออกกำลังกาย,นำเสนอและสาธิตมารยาทไทย,นำเสนอทางการ,สาธิตงานอาชีพ (เช่น สาธิตทำน้ำเต้าหู้,ปาท่องโก๋,บัวลอย,อาหารต่างๆ,น้ำยาซักผ้า,น้ำยาล้างจาน เป็นต้น) พาน้องๆปฏิบัติงานตามฐานงานต่างๆ รวมถึงไปเวลาอนอกก็ไปพักกับนักเรียนที่มาอบรมด้วย ฯลฯ

๖. เษการ...ที่หมู่บ้านชุมชนราชธานี โศก เวลาถึงงานอบรมนักเรียน ทางคณะครูก็จะให้สร.สัมมาสิกขาฯ เป็นผู้รับผิดชอบงานอบรมทั้งหมด คือ เป็นการเรียนแบบบูรณาการ นักเรียนก็ได้ลงมือปฏิบัติจริง ไม่ว่าจะเป็นที่เลี้ยงประจำกลุ่ม,เป็นพิธีกร,เป็นผู้นำออกกำลังกาย,นำเสนอและสาธิตมารยาทไทย,นำเสนอทางการ,สาธิตงานอาชีพ (เช่น สาธิตทำน้ำเต้าหู้,ปาท่องโก๋,บัวลอย,อาหารต่างๆ,น้ำยาซักผ้า,น้ำยาล้างจาน เป็นต้น) พาน้องๆปฏิบัติงานตามฐานงานต่างๆ รวมถึงไปเวลาอนอกก็ไปพักกับนักเรียนที่มาอบรมด้วย ฯลฯ

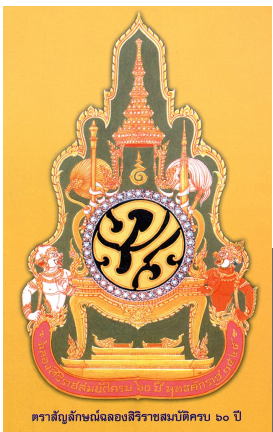
๖. เษการ...ที่หมู่บ้านชุมชนราชธานี โศก เวลาถึงงานอบรมนักเรียน ทางคณะครูก็จะให้สร.สัมมาสิกขาฯ เป็นผู้รับผิดชอบงานอบรมทั้งหมด คือ เป็นการเรียนแบบบูรณาการ นักเรียนก็ได้ลงมือปฏิบัติจริง ไม่ว่าจะเป็นที่เลี้ยงประจำกลุ่ม,เป็นพิธีกร,เป็นผู้นำออกกำลังกาย,นำเสนอและสาธิตมารยาทไทย,นำเสนอทางการ,สาธิตงานอาชีพ (เช่น สาธิตทำน้ำเต้าหู้,ปาท่องโก๋,บัวลอย,อาหารต่างๆ,น้ำยาซักผ้า,น้ำยาล้างจาน เป็นต้น) พาน้องๆปฏิบัติงานตามฐานงานต่างๆ รวมถึงไปเวลาอนอกก็ไปพักกับนักเรียนที่มาอบรมด้วย ฯลฯ

๖. เษการ...ที่หมู่บ้านชุมชนราชธานี โศก เวลาถึงงานอบรมนักเรียน ทางคณะครูก็จะให้สร.สัมมาสิกขาฯ เป็นผู้รับผิดชอบงานอบรมทั้งหมด คือ เป็นการเรียนแบบบูรณาการ นักเรียนก็ได้ลงมือปฏิบัติจริง ไม่ว่าจะเป็นที่เลี้ยงประจำกลุ่ม,เป็นพิธีกร,เป็นผู้นำออกกำลังกาย,นำเสนอและสาธิตมารยาทไทย,นำเสนอทางการ,สาธิตงานอาชีพ (เช่น สาธิตทำน้ำเต้าหู้,ปาท่องโก๋,บัวลอย,อาหารต่างๆ,น้ำยาซักผ้า,น้ำยาล้างจาน เป็นต้น) พาน้องๆปฏิบัติงานตามฐานงานต่างๆ รวมถึงไปเวลาอนอกก็ไปพักกับนักเรียนที่มาอบรมด้วย ฯลฯ

๖. เษการ...ที่หมู่บ้านชุมชนราชธานี โศก เวลาถึงงานอบรมนักเรียน ทางคณะครูก็จะให้สร.สัมมาสิกขาฯ เป็นผู้รับผิดชอบงานอบรมทั้งหมด คือ เป็นการเรียนแบบบูรณาการ นักเรียนก็ได้ลงมือปฏิบัติจริง ไม่ว่าจะเป็นที่เลี้ยงประจำกลุ่ม,เป็นพิธีกร,เป็นผู้นำออกกำลังกาย,นำเสนอและสาธิตมารยาทไทย,นำเสนอทางการ,สาธิตงานอาชีพ (เช่น สาธิตทำน้ำเต้าหู้,ปาท่องโก๋,บัวลอย,อาหารต่างๆ,น้ำยาซักผ้า,น้ำยาล้างจาน เป็นต้น) พาน้องๆปฏิบัติงานตามฐานงานต่างๆ รวมถึงไปเวลาอนอกก็ไปพักกับนักเรียนที่มาอบรมด้วย ฯลฯ

๖. เษการ...ที่หมู่บ้านชุมชนราชธานี โศก เวลาถึงงานอบรมนักเรียน ทางคณะครูก็จะให้สร.สัมมาสิกขาฯ เป็นผู้รับผิดชอบงานอบรมทั้งหมด คือ เป็นการเรียนแบบบูรณาการ นักเรียนก็ได้ลงมือปฏิบัติจริง ไม่ว่าจะเป็นที่เลี้ยงประจำกลุ่ม,เป็นพิธีกร,เป็นผู้นำออกกำลังกาย,นำเสนอและสาธิตมารยาทไทย,นำเสนอทางการ,สาธิตงานอาชีพ (เช่น สาธิตทำน้ำเต้าหู้,ปาท่องโก๋,บัวลอย,อาหารต่างๆ,น้ำยาซักผ้า,น้ำยาล้างจาน เป็นต้น) พาน้องๆปฏิบัติงานตามฐานงานต่างๆ รวมถึงไปเวลาอนอกก็ไปพักกับนักเรียนที่มาอบรมด้วย ฯลฯ

๖๐ ปีครองราชย์ เฉลิมไ้ ราชันย์

บันทึกภาพประวัติศาสตร์ ร่วมใจถวายพระพร

เหตุการณ์ครั้งสำคัญเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ เป็นภาพประวัติศาสตร์อีกภาพหนึ่งที่ถูกบันทึกไว้ในความทรงจำของปวงชนชาวไทย

คลื่นมหาชนในเสื้อสีเหลืองเต็มแน่นลานพระบรมรูปทรงม้า ตลอดถนนราชดำเนิน ตลอดทั้งสาย ไม่มีเหตุการณ์ใดเป็นได้เช่นนี้อีกแล้ว

เหตุการณ์ประวัติศาสตร์นี้จึงไม่อาจจะเลยที่จะไม่บันทึกเก็บไว้ให้ลูกหลาน อนุชนรุ่นหลังได้ดู ได้เห็น

ซึ่งในการบันทึกเหตุการณ์นั้น หนังสือพิมพ์เป็นอีกสื่อหนึ่งที่ทำหน้าที่บันทึกความจำนี้ และรวมไปถึงในแง่ประวัติศาสตร์ด้วย

หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับในวันรุ่งขึ้นคือวันที่ ๑๐ มิถุนายน จึงมีภาพแห่งความปลาบปลื้มความปิติของพสกนิกร ในหลากหลายมุมมองแตกต่างกันไป

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระประมุขของประเทศไทยนั้น พระบุญญาบารมีมิได้ประจักษ์เฉพาะ ราษฎรชาวไทย แต่ได้ประจักษ์แก่ชาวโลกด้วย

ดั่งที่ สำนักข่าวซีเอ็นเอ็น ของสหรัฐอเมริกา ได้รายงานข่าวเหตุการณ์ประวัติศาสตร์คลื่นมหาชนเสื้อเหลืองเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ ว่า

“มีประชาชนจำนวนเป็นพันๆ คน มาชุมนุมร่วมกันเต็มท้องถนนใกล้ๆ กับพระที่นั่งอนันตสมาคม เมื่อวันศุกร์ที่ ๙ มิถุนายน เพื่อเฝ้าชมพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชที่จะมีกระแสพระราชดำรัสเนื่องในโอกาสเฉลิมฉลอง ๖๐ ปีทรงครองราชย์

ฝูงชนที่ร่วมใจกันใส่เสื้อสีเหลือง ซึ่งเป็นสีประจำวันจันทร์ วันประจำพระชนมวาร ดูราวกับทะเลสีเหลืองขณะเฝ้ารอพิธีออกมหาสมาคมที่สี่หับญชรของกษัตริย์ของพวกเขา ซึ่งเป็นกษัตริย์ที่ขึ้นครองราชย์ยาวนานที่สุดในโลก

ฝูงชนโบกธงขณะที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระบรมราชินีนาถเสด็จออกจากพระราชวังด้วยรถยนต์พระที่นั่งสีครีม และอีกครั้งที่พระบรมวงศานุวงศ์มีส่วนร่วมพิธีทางพุทธศาสนา โดยมีพระสงฆ์สวดมนต์และเสียดังเพลงบรรเลงแซ่ซ้องสรรเสริญพระบูรพมหากษัตริยาธิราช

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในวัย ๗๘ พรรษา เป็นที่เคารพนับถือของประชาชนชาวไทยราวกับสมมุติเทพ เนื่องจากพระองค์ทรงพัฒนาโครงการต่างๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อประชาชนคนยากจนตามชนบท และใช้ความเป็นคนมีศีลธรรมเป็นที่ตั้งของพระองค์ทำให้สถานการณ์วุ่นวายทางด้านการเมืองคลี่คลายลง (อ่านต่อหน้า ๑๐)

อนุสาสนีปาฏิหาริย์

๖ ทศวรรษแห่งการครองราชย์

บัด นี้โลกต่างทราบกันดีว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราชทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่ทรงครองราชย์ยาวนานที่สุดในโลก มากถึง ๖๐ ปี และสิริมงคลโอกาสนี้ ก็นำความปลื้มปีติมาสู่พสกนิกรชาวโลกเป็นยิ่งนัก

๖๐ ปีที่ทรงครองราชย์ในสยามรัฐสีมา เป็น ๖๐ ปีที่ทรงปกครองแผ่นดินด้วยทศพิธราชธรรม พระองค์ทรงมีพระราชอุตสาหวิริยะในพระราชกิจทั้งปวงสม่ำเสมอด้วยพระราชหฤทัยกอบประคองด้วยพระกรุณาภาพอันยิ่งใหญ่ต่อพสกนิกรของพระองค์

ทรงปลดปล่อยผู้ประสบทุกข์ยากให้พ้นจากทุกข์เข็ญ หรือผู้ที่ประบงภัยต่างๆ ให้พ้นจากภัยนั้นๆ ด้วยการพระราชทานความช่วยเหลือเฉพาะหน้า และความช่วยเหลือในระยะยาวอย่างยั่งยืน

ทรงทำให้ปวงประชไทยชุ่มชื่นใจด้วยน้ำพระราชหฤทัย คือพระเมตตาอยู่เป็นนิตย์เหมือนหนึ่งพระพิรุณโปรยปรายลงมาในหน้าแล้ง ทำให้พืช สัตว์ ชุ่มฉ่ำไปทั่วปฐพี

สถานที่ที่ทรกัณดาร คมนาคมไปไม่ถึง พระองค์ก็มีทรงทอดทิ้ง ได้เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเยี่ยมและพระราชทานความ

ช่วยเหลือให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นทั่วทุกภาคของประเทศ

พระราชกรณียกิจทั้งหลายทั้งปวงที่ทรงบำเพ็ญแล้วก็คือ พระราชดำริทุกเรื่องทรงดำริไว้แล้วก็คือ พระเสโททุกหยาดที่หยดขโลมบนผืนแผ่นดินก็ดี ล้วนเป็นไปเพื่อความสุขและเป็นประโยชน์แก่ปวงประชาราษฎร์ทั้งสิ้น

คลื่นมหาชนทุกหมู่เหล่าที่พร้อมใจใส่เสื้อสีเหลืองไปรอเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทรับเสด็จในพระราชพิธีบวงสรวงสมเด็จพระบูรพมหากษัตริยาธิราช และเสด็จออกมหาสมาคม พระที่นั่งอนันตสมาคม เนื่องในพระราช

พิธีฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ที่ผ่านมานั้น กล่าวได้ว่า เป็นคลื่นพลังแห่งความจงรักภักดี และความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของมหาราชผู้ทรงเป็นจอมแห่งแผ่นดินอย่างแท้จริง

ณ วันนั้นความสำนึกและจงรักภักดีของปวงประชไทยเอ่อตันออกมาอย่างมีรูปร่างคนหลังน้ำตาด้วยปีติอมเอบใจ (อัสสนุญจนการ) บางคนชนลุกชูชน (โลมทั้งสนการ) เมื่อเห็นพระองค์ผู้สมมติเทพปรากฏพระองค์ให้ชื่นชมพระบารมี ทุกคนได้ดื่มรสแห่งปีติ (อิมเอบดินตันใจ) ปาโมข (บันเทิงรื่นเริงใจ) และมีความสุขกายสุขใจกันถ้วนหน้าอะไรที่ทำให้พระองค์ประทับอยู่ในจิตใจของปวงพสกนิกรมาตลอด ๖๐ ปี (อ่านต่อหน้า ๑๐)

หนึ่งน้อย ทอยยเต็ ◯ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็น

ข่าวโศก

ฉบับที่ ๒๕๑(๓๐๓) ปักข์หลัง มิถุนายน ๒๕๔๕